

ΣΤΟ ΡΕΛΑΝΤΙ

ΟΡΓΑΝΩΣΟΥ ΣΤΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ

ΕΙΜΑΣΤΕ Η ΣΤΑΓΟΝΑ ΠΟΥ ΤΡΥΠΑ ΤΟΝ ΒΡΑΧΟ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- 🏍️ ΚΟΝΤΡΕΡ σελ. 2
- 🏍️ ΤΙ ΤΡΕΧΕΙ; σελ. 2
- 🏍️ ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ σελ. 3-4
- 🏍️ Cafe DE TOX σελ. 5
- 🏍️ Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΔΙΩΞΕΩΝ σελ. 6-7
- 🏍️ 1η ΜΑΗ 2018 σελ. 8-9
- 🏍️ HOT HOT Ν. Φιλαδέλφειας: ΞΥΛΟΔΑΡΜΟΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥ σελ. 10
- 🏍️ GOODY'S ΒΡΙΑΛΗΣΣΙΩΝ σελ. 11
- 🏍️ ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΒΕΟΔ ΑΠΡΙΛΗΣ 2019 σελ. 12

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΝΕΑ ΣΥΜΒΑΣΗ ΤΩΝ ΔΙΑΝΟΜΕΩΝ πέρα από τα ψεύδη, τις ανακρίβειες, την ψηφοθηρία

Η Πανελλήνια Ομοσπονδία Εργατών Επισιτισμού και Υπαλλήλων Τουριστικών Επαγγελμάτων (ΠΟΕΕ-ΥΤΕ) κατέθεσε στον Οργανισμό Μεσολάβησης και Διαιτησίας (Ο.ΜΕ.Δ), Συλλογική Σύμβαση Εργασίας (Σ.Σ.Ε) για τους όρους αμοιβής και εργασίας των εργαζομένων στις οργανωμένες αλυσίδες εστίασης. Η πλευρά των εργοδοτών, ο Σύνδεσμος Επωνύμων Οργανωμένων Αλυσίδων Εστίασης (Σ.Ε.ΠΟ.Α) έχει καταγγείλει τη σύμβαση και σύμφωνα με τη Ομοσπονδία η δικαστική απόφαση αναμένεται εντός του Οκτώβρη.

Η εργοδοτική πλευρά Σ.Ε.ΠΟ.Α με μέλη όπως οι Βενέτς, Friday's, Goody's, FoodPlus (PizzaHut & KFC), Γρηγόρης Μικρογέματα, Coffeelsland, Starbucks (Μαρινόπουλος) επικαλείται πως δεν αποτελεί εργοδοτική οργάνωση για να υπογράψει Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας.

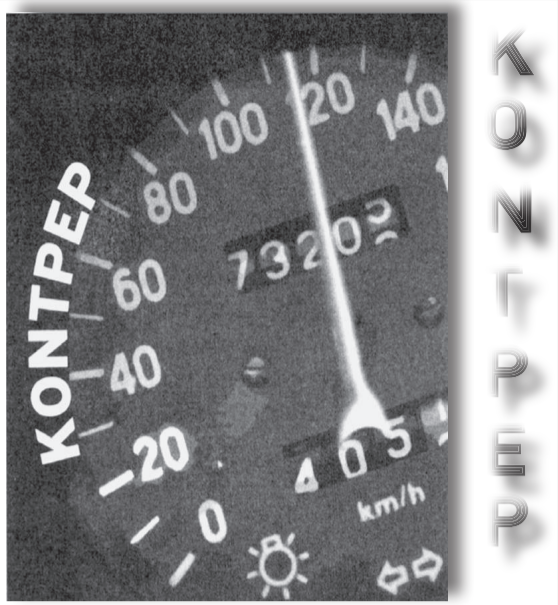
Η σύμβαση έχει αναδρομική ισχύ για την περίοδο από τις 29.3.2017 έως τις 29.3.2018.

Συγκεκριμένα, για τους διανομείς η σύμβαση ορίζει βασικό μισθό 657,70 ευρώ, επίδομα γάμου 10% επί του βασικού μισθού, επίδομα τριετιών 10% επί του βασικού μισθού μέχρι συμπλήρωσης τριών τριετιών και επίδομα ιδιαίτερων συνθηκών 10% επί του βασικού μισθού.

Βέβαια, ενώ η ΠΟΕΕ-ΥΤΕ που συνδικαλιστικά ελέγχεται από ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία πανηγυρίζει για τη σύμβαση λέγοντας πως βελτιώνει τους όρους αμοιβής και εργασίας των εργαζομένων του επισιτιστικού τομέα, το ΠΑ.ΜΕ καταγγέλει πως η σύμβαση παραχωρεί στους ξενοδόχους το δικαίωμα όλο το κρίσιμο διάστημα της τουριστικής περιόδου να απασχολούν τους εργαζόμενους ακόμα και όλες τις ημέρες της εβδομάδας, όσες ώρες θέλουν, και αντί να τους πληρώνουν επιπλέον μεροκάματα και υπερωρίες, να τους δίνουν ρεπό στο τέλος της σεζόν.

Προς το παρόν εμείς καταθέτουμε τα παραπάνω στοιχεία. Στο επόμενο τεύχος του Ρελαντί θα τοποθετηθούμε αναλυτικότερα.

Για όσους θέλουν να έχουν πλήρη εικόνα η διαιτητική απόφαση είναι αναρτημένη στο site του Ο.ΜΕ.Δ info@omed.gr, και www.omed.gr

ΑΔΕΡΦΙΑ, ΤΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕ ΤΗΝ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΜΕΝΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ ΜΟΤΟΠΟΡΕΙΑΣ * ΣΤΙΣ 11 ΑΠΡΙΛΗ ΤΟΥ 2019 * ΕΞΙ ΜΗΝΕΣ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΜΕΡΑ * ΑΚΟΜΗ ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΓΙΑ ΝΑ ΒΡΕΘΟΥΜΕ ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ * ΧΩΡΙΣ ΑΦΕΝΤΙΚΑ, ΔΙΕΥΘΥΝΤΕΣ, ΡΟΥΦΙΑΝΟΥΣ, ΤΣΙΡΑΚΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΕΝΟΥΣ * ΓΙΑ ΝΑ ΓΙΟΡΤΑΣΟΥΜΕ ΜΙΑ ΜΕΡΑ ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΗ ΣΕ ΜΑΣ * ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΔΗΛΩΣΟΥΜΕ * ΜΕ ΤΑ ΙΔΙΑ ΔΙΚΑΙΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ * ΓΙΑ ΕΝΙΑΙΑ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ, ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ/ΕΣ ΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ ΜΕ ΔΙΚΥΚΛΟ * ΕΝΣΗΜΑ ΒΑΡΕΑ ΑΝΘΥΓΙΕΙΝΑ ΓΙΑ ΤΟ ΣΑΚΑΤΕΜΑ ΠΟΥ ΤΡΩΜΕ ΣΤΗΝ ΑΣΦΑΛΤΟ * ΕΤΑΙΡΙΚΟ ΜΗΧΑΝΑΚΙ ΓΙΑΤΙ ΤΑ ΜΕΣΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΕΙΝΑΙ ΕΥΘΥΝΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΔΟΤΗ * ΜΕΣΑ ΑΤΟΜΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΠΛΗΡΩΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΚΑΙ ΟΧΙ ΑΠΟ ΤΗ ΔΙΚΙΑ ΜΑΣ ΤΣΕΠΗ * ΟΜΩΣ Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΣΚΟΠΟΣ * Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟ ΜΑΣ ΟΡΟΣΗΜΟ * ΚΑΙ ΜΕΧΡΙ ΕΚΕΙΝΗ ΤΗ ΜΕΡΑ * ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ * ΕΙΝΑΙ ΧΡΕΟΣ ΜΑΣ ΝΑ ΥΠΕΡΑΣΠΙΖΟΜΑΣΤΕ ΤΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΜΑΣ * ΝΑ ΥΠΕΡΑΣΠΙΖΟΜΑΣΤΕ ΤΟΥΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥΣ/ΙΣΣΕΣ ΜΑΣ * ΝΑ ΥΠΕΡΑΣΠΙΖΟΜΑΣΤΕ ΤΗΝ ΑΣΙΟΠΡΕΠΕΙΑ ΜΑΣ * ΝΑ ΜΗ ΣΚΥΒΟΥΜΕ ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ ΣΤΗΝ ΑΔΙΚΙΑ * ΝΑ ΜΗΝ ΥΠΟΚΥΠΤΟΥΜΕ ΣΤΟ ΦΟΒΟ * ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΜΟΝΟΙ * ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΜΟΝΕΣ * ΕΧΟΥΜΕ ΤΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΜΑΣ * ΕΧΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡΑΚΑΤΑΒΗΚΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΜΑΣ * ΕΧΟΥΜΕ ΤΙΣ ΝΙΚΕΣ ΜΑΣ * ΕΧΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΕΡΦΑΝΕΙΑ ΜΑΣ * ΕΧΟΥΜΕ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΑΣ * ΕΧΟΥΜΕ ΝΑ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΟΥΜΕ ΤΟ ΚΑΘΕ ΛΕΠΤΟ ΠΟΥ ΧΤΙΖΕΙ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΜΑΣ * ΣΥΝΑΔΕΛΦΕ, ΣΥΝΑΔΕΛΦΙΣΣΑ, ΠΑΡΕ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΣΟΥ ΚΑΙ ΣΗΚΩΣΕ ΤΟ ΑΝΑΣΤΗΜΑ ΣΟΥ * ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΣΟΥ ΦΤΑΙΕΙ ΟΥΤΕ Η ΤΥΧΗ ΟΥΤΕ Η ΚΑΚΗ ΣΟΥ ΜΟΙΡΑ * ΦΤΑΙΕΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΤΟ ΠΑΙΡΝΕΙΣ ΑΠΟΦΑΣΗ ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΑΘΕΙΣ * ΟΡΓΑΝΩΣΟΥ ΣΤΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ.

☛ cafe «REPEAT», Ιπποκράτους

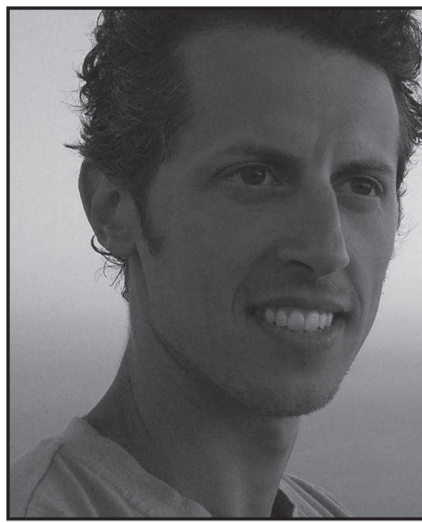
Συνάδερφος εργάστηκε για δυο μήνες στο κατάστημα 'REPEAT' στην οδό Ιπποκράτους. Όταν διεκδίκησε το δώρο χριστουγέννων, το οποίο ο εργοδότης δεν έδινε, όμως ζητούσε από τους εργαζόμενους να υπογράψουν ότι το έλαβαν, απολύθηκε. Δεκαέξι μήνες αργότερα, όταν έγινε μέλος του σωματείου και ενημερώθηκε για τα δικαιώματά του, προχώρησε σε καταγγελία στο αρμόδιο Σ.Ε.Π.Ε. Διεκδίκησε διαφορές δεδουλευμένων, προσαυξήσεις, επίδομα άδειας, άδεια, έξοδα κίνησης και φθοράς για το ιδιόκτητο δίκυκλο του με το οποίο εργαζόταν. Στη τριμερή στο Σ.Ε.Π.Ε ήρθε ως εκπρόσωπος της εταιρείας ο λογιστής, ο οποίος δεν ήξερε - δεν γνώριζε. Ο επιθεωρητής ζήτησε από τον λογιστή τις αποδείξεις ότι η εταιρεία είχε καταβάλει στο συνάδερφο τα ποσά που νομίμως διεκδικούσε. Αποδείξεις δεν υπήρχαν και ο εργοδότης τελικά κατέβαλε τις οφειλές του, δικαιώνοντας τον συνάδερφο.

☛ NEW YORK SANDWITCH, Σύνταγμα

Συνάδερφος που εργαζόταν στο εν λόγω κατάστημα, προχώρησε σε καταγγελία στο αρμόδιο ΣΕΠΕ, για δεδουλευμένα και έξοδα κίνησης Στην τριμερή συνάντηση που πραγματοποιήθηκε στις 06/06, εμφανίστηκε ο εργοδότης με πρόταση να καταβληθούν τα ποσά που διεκδικούσε ο συνάδελφος σε δύο δόσεις. Υπογράφηκε ο διακοανονισμός ενοποιών του επιθεωρητη εργασίας και ο συνάδελφος πήρε τα χρήματα που διεκδικούσε.

☛ «ΚΟΙ» SUSHI BAR, Ν. Φιλαδέφεια

Συνάδελφος που εργαζόταν από τον Δεκέμβρη 2017 ως διανομέας στο "ΚΟΙ SUSHI BAR", απολύθηκε επειδή

Το Σάββατο 6 Οκτωβρίου, έφυγε από κοντά μας ο συνάδελφος Γιώργος Μουλωνάς.

Ο Γιώργος ήταν μέλος του Σωματείου μας από το 2014, ενώ είχε διατελέσει και πρόεδρος την περίοδο 2015-2016.

Συλλυπητήρια στους δικούς του ανθρώπους.

Η ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΖΩΝΤΑΝΗ ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΜΑΣ

Ποιοί είμαστε & γιατί επιμένουμε...

Η εφημερίδα που κρατάς στα χέρια σου είναι μια έκδοση του **σωματείου Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου (ΣΒΕΟΔ)**. Η ΣΒΕΟΔ δημιουργήθηκε την άνοιξη του 2007 και στις συνελεύσεις του μπορούν να συμμετέχουν ελεύθερα όσοι και όσες εργάζονται με μηχανάκια, εξωτερικοί, διανομείς/ντελίβερι και κούριερ. Μέσα από το σωματείο αγωνιζόμαστε για να βελτιώσουμε τις συνθήκες εργασίας και της ζωής μας συνολικότερα. Κουραστήκαμε ενώ τρέχουμε όλοι μαζί στο δρόμο, να είμαστε μόνοι μπρος στις αυθαιρεσίες κάθε εργοδότη. Είπαμε να οργανωθούμε και να μην περιμένουμε να χιονίσει για να δούμε μια άσπρη μέρα.

Στο σωματείο δε θα βρεις συνδικαλιστές σε καρέκλες, δε θα βρεις έτοιμες "συνταγές" για εκτέλεση, δε θα συναντήσεις την αδιαφορία και την απαξίωση ενός ξεπουλημένου και απαρχαιωμένου «μηχανισμού», δε θα βρεις υπεράνθρωπος. **Στο σωματείο θα συναντήσεις και άλλους εργαζόμενους σαν κι εσένα που βιώνουν παρόμοιες συνθήκες εργασίας και ζωής, θα μοιραστείς σκέψεις, αγωνίες, σχέδια, προβληματισμούς και θα συνδιοργανώσεις δράσεις, εκδηλώσεις, κείμενα, παραστάσεις διαμαρτυρίας, μοτοπορείες κ.α.** Δε θα σου βρει κανείς τη λύση, αντιθέτως μέσα από την κουβέντα τη λύση τη βρίσκουμε ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ. Όταν λες ότι τίποτα δεν αλλάζει δένεις τον χαλκά πιο σφικτά στο λαιμό σου. Οπότε μη λες πως τίποτα δεν αλλάζει. Σκέψου πως στα 10 χρόνια παρουσίας έχουμε δώσει εκατοντάδες αγώνες ενάντια σε μικρά ή μεγάλα αφεντικά και μετράμε αρκετές νίκες, νίκες που χωρίς το σωματείο όχι μόνο δε θα υπήρχαν, αλλά οι εργοδότες θα συνέχιζαν να αυθαιρετούν με τον ίδιο αλαζονικό τρόπο. **Μαζευόμαστε κάθε Τρίτη & Σάββατο στις 18:00 στην Ομήρου Σκυλίτση 10, στην Αθήνα.** Ενώ για όσους αρέσκονται να σερφάρουν υπάρχει και η ιστοσελίδα του σωματείου www.sveod.gr. Τα υπόλοιπα από κοντά.

ΟΠΟΙΟΣ ΑΓΩΝΙΖΕΤΑΙ
ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΧΑΣΕΙ...
ΟΠΟΙΟΣ ΔΕΝ ΑΓΩΝΙΖΕΤΑΙ
ΕΧΕΙ ΗΔΗ ΧΑΣΕΙ!!

ΤΙ ΤΡΕΧΕΙ...

«Εγκαινιάζουμε» μια νέα στήλη στην εφημερίδα μας. Εδώ, στο εξής, θα αναφέρουμε τις διεκδικήσεις και τους αγώνες που «τρέχουν» και παλεύουμε μέσα από το σωματείο μας.

☛ ΨΗΤΟΠΩΛΕΙΟ «PITTA DIVA», Γουδή

Ο συνάδελφος Πέτρος Π. μέλος του ΣΒΕΟΔ, το Νοέμβρη 2016 προσλαμβάνεται στο ψητοπωλείο "Pitta Diva" (Παπαδιαμαντοπούλου 105B, Γουδή), ιδιοκτησίας Φώτη Αδάμου, ως Διανομέας. Ο συνάδελφος εργαζόταν 6 ώρες ημερησίως, ενώ η εικονική συμβαση που κατέθεσε ο εργοδότης ανέφερε μόνο 12 ώρες για 5 μέρες εβδομαδιαίως. Επίσης, το "Pitta Diva" δεν κατέβαλε τις νόμιμες προσαυξήσεις για τα νυχτερινά τις Κυριακές/Αργίες, τα δώρα Χριστουγέννων/Πάσχα καθώς και το επίδομα άδειας. Ο εργαζόμενος διεκδικούσε όλα τα παραπάνω και ενημέρωνε τους υπόλοιπους διανομείς για τα δικαιώματά τους και τους αγώνες που δίνει το σωματείο μας. Ως συνέπεια της στάσης του ο εργοδότης τον απολύει προφορικά τον Ιούνιο του 17', λίγες μέρες μετά την Απεργία που πραγματοποίησε το ΣΒΕΟΔ στις 25 Μάη. Η απάντηση του συνάδελφου ήταν άμεση την επομένη το πρωί κατέθεσε καταγγελία στο ΣΕΠΕ (Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας) για παράνομη απόλυση και για δεδουλευμένα που του οφειλόταν και το ίδιο απόγευμα βρέθηκε στο μαγαζί με μια επιτροπή του σωματείου. Ο εργοδότης συμμορφώθηκε με την εργατική νομοθεσία, αποζημίωσε τον συνάδελφο στο ακέραιο και μετέτρεψε τη σύμβαση σε 5νήμερο/8ωρο. Ο συνάδελφος δεν βολέυτηκε στα κεκτημένα του αντιθέτως συνέχιζε να παροτρύνει τους υπόλοιπους συναδέλφους να πράξουν το ίδιο. Καθόλου τυχαία πλησιάζοντας Χριστούγεννα το 17' απολύεται για 2η φορά γιατί ο εργοδότης ενοχλούσαν από τον ανυποχώρητο αγώνα του. Για άλλη μια φορά ο εργαζόμενος μαζί με το σωματείο προσφεύγει στο αρμόδιο ΣΕΠΕ και υποβάλλει καταγγελία για παράνομη και καταχρηστική απόλυση, διεκδικώντας την επαναπρόσληψη του. Η τριμερής ορίστηκε για 24 Γενάρη στην οποία ο εργοδότης δεν εμφανίστηκε. Στο μεσοδιάστημα το σωματείο κινήθηκε συνδικαλιστικά με μοίρασμα κειμένου και παρέμβαση στο "Pitta Diva" και στη γειτονιά. Στο νέο ραντεβού στις 21 Φλεβάρη εμφανίστηκε η δικηγόρος του εργοδότη δηλώνοντας πως δεν αναγνωρίζει καμία διεκδίκηση. Ο συνάδελφος κατέθεσε αγωγή διεκδικώντας επαναπρόσληψη η οποία ορίστηκε για 17 Απρίλη 2018. Ο εργοδότης σε μια σπασμωδική κίνηση, λίγο πριν την εκδίκαση της αγωγής, καταθέτει μήνυση στο σωματείο και στον εργαζόμενο. Η μήνυση βρήκε από ψέμματα και ανακρίβειες (δες και κείμενο σελ 6-7, «ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΔΙΩΞΕΩΝ»), επιχειρώντας να «θολώσει τα νερά» και να μας τρομοκρατήσει. Εν τέλει, λίγες μέρες πριν την εκδίκαση της αγωγής, ο εργοδότης σαποσύρει τη μήνυση και ικανοποιεί πλήρως τις οικονομικές διεκδικήσεις του συναδέλφου...

☛ Ψητοπωλείο «ΠΙΑΤΣΑ ΚΑΛΑΜΑΚΙ» Χαλάνδρι

Στις 15/06/2018 ο συνάδελφος Θ.Τ. προσλαμβάνεται στο μαγαζί «Πιάτσα Καλαμάκι Χαλάνδρι». Μετά από λίγες μέρες στις 28/06/18 εκλέγεται μέλος στο Δ.Σ. του σωματείου μας.

Στις 08/07/2018 το σωματείο ενημερώνει με e-mail την επιχείρηση για τη συνδικαλιστική του ιδιότητα. Στις 19/07/2018 ο συνάδελφος διεκδικεί τα ένσημα για τις μέρες και ώρες που εργάζεται καθώς και τα έξοδα κίνησης και συντήρησης του δίκυκλου του. Στις 23/07/2018 ο συνάδελφος απολύεται προφορικά. Στις 24/07/2018 ο συνάδελφος κάνει καταγγελία στην επιθεώρηση εργασίας Αγ.Παρασκευής. Την ίδια μέρα λίγο αργότερα του γίνεται επίδοση της παράνομης απόλυσής του.

Στις 05/10/2018 ο συνάδελφος δικαιώνεται από την απόφαση της επιθεώρησης εργασίας και προχωρεί σε αγωγή κατά της επιχείρησης.

☛ "ΠΡΟΕΔΡΟΣ" Ψητοπωλεία

ΤΖΑΚ ΠΟΤ για τον... ΠΡΟΕΔΡΟ.

Μετά από αίτημα του ΣΒΕΟΔ το ΣΕΠΕ πραγματοποίησε ελέγχους στα έξι μαγαζιά του.

Μαντέψτε: και στα έξι βρέθηκαν παραβάσεις της εργατικής νομοθεσίας και επιβλήθηκαν τα ανάλογα πρόστιμα.

☛ ΠΙΤΣΑ ΦΑΝ Ν. ΙΩΝΙΑΣ

Ο εργοδότης του καταστήματος "Pizza Fan" Ν.Ιωνίας Ματζιαβάς, καταδικάστηκε στις 15/05/2018 σε 7 μήνες για πλαστογραφία. Πλαστογράφησε την πρόσληψη συναδέλφου.

Επίσης την 1/06/2018 καταδικάστηκε από το Εφετείο σε 6 μήνες, για τη μη καταβολή δώρων και δεδουλευμένων.

ΕΡΓΑΤΙΚΑ "ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ"

Ποιοί ευθύνονται
Γιατί συμβαίνουν
Πως θα τα
μειώσουμε
μέχρι να τα
εξαλείψουμε

Αφιερωμένο στα αδέρφια μας
που έφυγαν εν ώρα εργασίας...

Το παρακάτω κείμενο σε κάποια σημεία είναι από σκληρό έως δρομίσιο και από μακάβριο έως κυνικό. Όμως όταν η άσφαλτος πλημμυρίζει από το αίμα μας, ο καλοχτενισμένος συνδικαλιστικός λόγος φαντάζει απελπιστικά λίγος...

HOT HOT Νέας Φιλαδέλφειας ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ ακόμα ένας ΘΑΝΑΤΟΣ ΔΙΑΝΟΜΕΑ

Την Τρίτη 3 Ιούλη του 2018 άφησε την τελευταία του πνοή, ο 25χρονος συνάδελφος Θεοδωρής Μ. που εργαζόταν ως διανομέας στο κατάστημα HOT HOT της Νέας Φιλαδέλφειας. Το Σάββατο 23 Ιούνη καθώς επέστρεφε από παράδοση παραγγελίας και ενώ βρισκόταν επί της οδού Δεκελείας, συγκρούστηκε μετωπικά με δίκυκλο και στη συνέχεια παρασύρθηκε από διερχόμενο Ι.Χ. Διακομίστηκε στο νοσοκομείο και νοσηλεύτηκε στην μονάδα εντατικής θεραπείας καθώς είχε υποστεί πολλαπλά κατάγματα στο κρανίο αλλά και σε ολόκληρο το σώμα. Δυστυχώς, την Τρίτη 3 Ιούλη ο συνάδελφος υπέκυψε στα τραύματά του και την Πέμπτη 5 Ιούλη έγινε η κηδεία του.

Κρατικές αρχές & εργατικά «ατυχήματα»

Από τις αρχές του 2018 περισσότεροι από 10 ταχυδιανομείς. Από τις αρχές του 2018 περισσότεροι από 10 ταχυδιανομείς έχουν σκοτωθεί εν ώρα εργασίας. Ως σωματείο εκτιμάμε πως οι νεκροί είναι ακόμη περισσότεροι γιατί γνωρίζουμε πως ούτε όλοι οι θάνατοι δημοσιοποιούνται ούτε όλα τα δυστυχήματα καταγράφονται ως εργατικά. Συχνά, οι εργαζόμενοι είναι είτε πλήρως ανασφάλιστοι είτε αδήλωτοι την ώρα του «ατυχήματος» και η τροχαία αρνείται να καταγράψει το ατύχημα ως εργατικό.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα η τροχαία Αγίας Παρασκευής που σε εργατικό «ατύχημα» που συνέβη στη Μεσογείων την Τετάρτη 11 Ιουλίου του 2018 αρνήθηκε να καταγράψει πως το δίκυκλο του διανομέα έφερε κουτί με την επωνυμία της επιχείρησης «ΤΣΙΤΣΙ» λέγοντας πως «και που ξέρω εγώ τίνος είναι το κουτί. Ο καθένας μπορεί να βάλει ένα κουτί στο μηχανάκι του!» Η αχαρακτήριστη αυτή απάντηση του καθάρματος που παρίστανε τον «προστάτη του πολίτη» δόθηκε σε συναδέλφους αυτόπτες μάρτυρες του «ατυχήματος» και ενώ ο διανομέας βρισκόταν στην άσφαλτο με διαλυμένο το ένα του πόδι και την κάτω γνάθο. Για την διαπλοκή θυλάκων της αστυνομίας με τους «επιχειρηματίες» που καταστρατηγούν κάθε έννοια εργατικού δικαίου έχουμε μιλήσει πολλές φορές όμως η πραγματικότητα δεν παύει ποτέ να μας εκπλήσσει. Είναι πλέον τόσα τα περιστατικά της κρατικής αναληψίας που δεν έχει νόημα να επαναλάβουμε πως οι πάσης φύσεως αρμόδιες αρχές είναι βαθιά διεφθαρμένες και πως στην καλύτερη περίπτωση είτε απαξιούν να ασχοληθούν είτε κάνουν τα στραβά μάτια.

Ειδικά στον κλάδο της ταχυδιανομής (DELIVERY) τα εργατικά «ατυχήματα» και τα θανατηφόρα δυστυχήματα αποτελούν την τραγική μας καθημερινότητα. Γι' αυτό και βάζουμε εισαγωγικά στη λέξη ατύχημα/ατυχήματα. Δεν

πρόκειται για «ατυχήματα» αλλά για δολοφονίες εργατών και εργατριών με την σφραγίδα του ελληνικού κοινοβουλίου, της εκάστοτε κυβέρνησης και του υπουργείου εργασίας που έχει τα χέρια του βαμμένα με αίμα. Οι ευθύνες βαρύνουν το ελληνικό κράτος και τις κυβερνήσεις που κόβουν και ράβουν την εργατική νομοθεσία στα μέτρα των εργοδοτών που τους χρηματοδοτούν ενώ την ίδια στιγμή υποστελεχώνουν και απαξιώνουν τους ελεγκτικούς μηχανισμούς (Ι.Κ.Α, Σ.Ε.Π.Ε). Μηχανισμοί βέβαιοι που στα χαρτιά διασφαλίζουν μεν το εργατικό δίκαιο, αλλά στην πραγματικότητα τις περισσότερες φορές κλείνουν το μάτι στους εργοδότες. Αντίστοιχες ευθύνες βαρύνουν και τους εργοδότες που εφαρμόζουν πάνω σε μια ρημαγμένη κοινωνία τα φεουδαλικά μνημόνια και καταστρατηγούν την κουρελιασμένη εργατική νομοθεσία εντατικοποιώντας την εργασία μας στο έπακρο.

Γιατί έχουμε τόσους πολλούς θανάτους στην ταχυδιανομή;

1. Το καθεστώς εργασίας των ταχυδιανομένων (delivery) καλλιεργεί το έδαφος για τα εργατικά ατυχήματα. Η πλειοψηφία των συναδέλφων εργαζόμαστε είτε μερικώς ασφαλισμένοι (υποδηλωμένοι) είτε πλήρως ανασφάλιστοι, με δαγκωμένα επιδόματα, δώρα, κυριακάτικη και νυχτερινή εργασία, με δαγκωμένες υπερωρίες.

2. Οι περισσότεροι ταχυδιανομείς χρησιμοποιούμε το δικό μας όχημα στην εργασία, χωρίς καμία αποζημίωση και χωρίς να μας καταβάλλονται τα έξοδα κίνησης.

3. Το ελληνικό κράτος (παρά τα κροκοδείλια δάκρυα που κατά καιρούς χύνει) επί της ουσίας δεν παύει στιγμή να μας υπενθυμίζει πως θεωρούμαστε αναλώσιμοι, υποσκάπτει μονίμως τα εργατικά μας δικαιώματα και ούτε καν διανοείται να νομοθετήσει την παροχή Μέσων Ατομικής Προστασίας (Μ.Α.Π). Ουσιαστικά, αποφεύγει να κινηθεί ορθολογικά και να νομοθετήσει προκειμένου οι επιχειρήσεις, που απασχολούν ταχυμεταφορείς (courier), ταχυδιανομείς (delivery) και υπαλλήλους εξωτερικών εργασιών που εργάζονται με δίκυκλο, να υποχρεωθούν να παρέχουν κράνος, γάντια με κόκκαλο, μπουφάν, παντελόνι και μπότες μηχανής όπως γίνεται σε όλα τα εργοτάξια, τις βιομηχανίες και φυσικά τις εξετάσεις για την άδεια οδήγησης.

4. Στο καθόλα δίκαιο και αυτονόητο αίτημα του σωματείου μας για παροχή εταιρικού δικύκλου προκειμένου να μην επιβαρύνεται ο εργαζόμενος με καύσιμα και έξοδα συντήρησης (που συνιστούν έμμεση μείωση μισθού) το υπουργείο εργασίας μάς εμπαιζει συνειδητά. Οι περισσότεροι εργαζόμαστε με δικό μας δίκυκλο και βάζουμε από τη τσέπη μας για τα έξοδα κίνησης και συντήρησης χωρίς να λαμβάνουμε καμία έξτρα αποζημίωση. Το χαμηλό μεροκάματο και τα δαγκώματα του εργοδότη έχουν ως αποτέλεσμα να μην συντηρούμε σωστά τα μηχανάκια μας, το κύριο εργαλείο της δουλειάς μας. Το κακοσυντηρημένο μηχανάκι έχει περισσότερες πιθανότητες να εμπλακεί σε ατύχημα. Εταιρικό, καλοσυντηρημένο μηχανάκι, με τις προδιαγραφές του κατασκευαστή που φέρει απαραίτητα το κατάλληλο κουτί μεταφοράς/διανομής μειώνει τις πιθανότητες για εργατικό ατύχημα.

5. Το περιβάλλον εργασίας, κάνει το επάγγελμά μας ακόμη πιο επικίνδυνο. Η ένταση της δουλειάς, το άγχος, οι προσαγές, οι απειλές του εργοδότη για απόλυση αν δεν... και οι εργοδοτικές αυθαιρεσίες που σε αρκετές περιπτώσεις έχουν μετατραπεί σε εργοδοτική τρομοκρατία δημιουργούν ένα ασφυκτικό περιβάλλον. Αν προσθέσουμε, τις κακοτεχνίες των δρόμων, την απόλυτη έκθεσή μας στα κατώματα του καιρού, το κυκλοφοριακό κομφούζιο της πόλης, την ανυπαρξία κυκλοφοριακής

αγωγής, γίνεται εύκολα αντιληπτό πως το περιβάλλον εργασίας μας είναι βαρύ, επικίνδυνο και ανθυγιεινό. Το δυστοπικό περιβάλλον που περιγράφουμε συνεισφέρει κι αυτό με τη σειρά του στα πολλά θανατηφόρα εργατικά «ατυχήματα».

Κάτω των 25

Ειδικότερα οι νέοι σε ηλικία συνάδελφοι πληρώνουν υπέρογκο φόρο αίματος κάθε χρόνο. Οι νέοι συνάδελφοι μπαίνουν στη δουλειά χωρίς την εμπειρία των ταξικών διεκδικήσεων και αγώνων, έχουν δουλέψει μόνο υπό μνημονιακές συνθήκες, χωρίς τη γνώση των εργατικών κεκτημένων και της εργατικής νομοθεσίας. Πολλοί δουλεύουν λες και κάνουν βόλτα, παρασυρμένοι από την ανεμελιά της νεότητας, την αίσθηση της αθανασίας, επιδεικνύοντας τις (επί της ουσίας ανύπαρκτες) οδηγικές τους ικανότητες με καταστροφικές συνέπειες. Χαρακτηριστικό παράδειγμα όσοι και όσες εργάζονται σε διανομή καφέ. Η διανομή του καφέ είναι φάμπρικα: Συνεχής δρομολογία με πολλές παραδόσεις, ασφυκτική πίεση από το αφεντικό που το παίζει κολλητός και τον πελάτη που το παίζει φίλος, χωρίς το κατάλληλο και ταυτόχρονα απαραίτητο κουτί μεταφοράς/διανομής που μειώνει τις πιθανότητες για εργατικό ατύχημα, με θερμομόξ που κρεμιέται στο τιμόνι ή πιο συχνά κρατιέται στο ένα χέρι και το κινητό κολλημένο στο αυτί σαν σκουλαρίκι. Η λεωφόρος Αθηνών, η Αλεξάνδρας και η Μεσογείων, η Παραλιακή, η Θησέως και η κάθε Λαμπράκη, Βενιζέλου και Πολυτεχνείου μετατρέπονται σε ψηφιακή πίστα μιας φαινομενικά ειδυλιακής, εικονικής πραγματικότητας. Κι εκεί που όλα καλά, GAMEOVER. Αληθινό, πραγματικό, αδυσώπητο. Η διανομή καφέ είναι από τις πλέον υποτιμημένες εργασίες και γι' αυτό οι εργοδότες προτιμούν τους νέους. Οι νέοι κοστίζουν πιο φθηνά (το δεύτερο μνημόνιο νομοθέτησε μείωση μισθού 25% για τους νέους εργάτες και τις νέες εργάτριες κάτω των 25 ετών).

Η δική μας οδήγηση

Συνάδελφοι, πολλοί από εμάς οδηγούμε και κινούμεστε απρόσεχτα, βιαστικά, χωρίς κράνος, χωρίς τα απαραίτητα μέσα ατομικής προστασίας, χωρίς να τηρούμε τον Κ.Ο.Κ, γινόμαστε αντικοινωνικοί και επικίνδυνοι για τους γύρω μας και με αυτόν τον τρόπο αυξάνουμε τις πιθανότητες να εμπλακούμε σε τροχαίο εργατικό «ατύχημα» που μπορεί να κοστίζει την ίδια μας τη ζωή. Συνάδελφοι, ο δρόμος δεν είναι πίστα για αγώνες, είναι ο χώρος εργασίας μας. Οι ξαφνικοί, απροειδοποίητοι ελιγμοί, οι προσπεράσεις από δεξιά, οι παράτολμες σφήνες, οι ανούσιες καγκουροκόντρες και η ανευθυνότητα αυξάνουν με μαθηματική ακρίβεια τον κίνδυνο να χάσουμε τη ζωή μας για το τίποτα. Για ένα σκατοκαφέ, ένα κωλοσουβλάκι ή ένα φάκελο με διαφημιστικά του τίποτα, που δεν κοστίζουν

ούτε δέυρο, για τον κάθε μαλάκα αφεντικό που μας έχει γραμμένους, παίζουμε τη ζωή μας κορώνα-γράμματα. Συνάδελφοι, δεν χρειάζεται να τρέχουμε και να ανταγωνιζόμαστε ο ένας τον άλλο για το ποιος θα πάει τις περισσότερες παραγγελίες προκειμένου να αυξήσουμε το μπουρμπουάρ μας και κατά συνέπεια το πενιχρό εισόδημά μας. Αντί να τρέχουμε με κίνδυνο τη ζωή μας, μπορούμε να τρέξουμε τον αγώνα και τις διεκδικήσεις μας, να παλέψουμε για αυξήσεις στους μισθούς και εταιρικά μηχανάκια, για μέσα ατομικής προστασίας, για την περηφάνεια και την αξιοπρέπειά μας. Δεν θα πάθει τίποτα ο πελάτης αν φάει κρύο το φαγητό του, πιο κρύο από εμάς στην κάσα αποκλείεται να είναι. Στην τελική, ας προσλάβει το αφεντικό και άλλους ταχυδιανομείς.

Γιατί συμβαίνουν εργατικά ατυχήματα;

Συνάδελφοι, τα εργατικά «ατυχήματα» δεν αφορούν μόνο τον κλάδο μας. Εργατικά «ατυχήματα» υφίστανται όσοι/όσες εργάζονται σε υποτιμημένους κλάδους μαζικής εργασίας, εκεί που η εκμετάλλευση είναι στυγνή και ο εργοδότης προσομοιάζει με φεουδάρχη του μεσαίωνα, εκεί που η εντατικοποίηση συναντιέται με τις εργοδοτικές αυθαιρεσίες και την εργοδοτική τρομοκρατία, εκεί που απουσιάζουν οι κρατικοί έλεγχοι, βασιλεύει η διαφθορά και οι αρμόδιες υπηρεσίες κάνουν τα στραβά μάτια. Εκεί που η εντατικοποίηση συναντάει τον εκβιασμό της ανεργίας, το φόβο της απόλυσης, το άγχος της επιβίωσης.

Κανένας εργαζόμενος δεν είναι αναλώσιμος

Όσο αδιαφορούμε για την ίδια μας τη ζωή και δουλεύουμε χωρίς να σεβόμαστε τον εαυτό μας και τους γύρω μας, όσο τρέχουμε σαν αφηνιασμένοι για να προλάβουμε περισσότερες παραλαβές και παραδόσεις, τόσο περισσότεροι συνάδελφοι θα καταχωρούνται στις θλιβερές στατιστικές των εργατικών ατυχημάτων/δυστυχημάτων, που τις περισσότερες

φορές βαφτίζονται τροχαία. Η υποτίμηση της εργασίας μας, η υποτίμηση των «παιδιών με τα παπιά» φέρει τεράστιο μερίδιο ευθύνης για τα εργατικά ατυχήματα. Γιατί υποτίμηση σημαίνει εντατικοποίηση της εργασίας, κανένα μέτρο προφύλαξης, κανένα μέσο ατομικής προστασίας, καθεστώς πλήρους εκμετάλλευσης και απαξίωση της εργασίας μας. «Δούλεψε και σκάσε, δούλεψε με καύσωνα, δούλεψε με καταιγίδα, δούλεψε φορτωμένος σαν γαϊδούρι και αν διαμαρτυρηθείς, να εκεί έξω χιλιάδες παρακαλάνε για δουλειά». Αν η εργασία στον δρόμο, πάνω σε δίκυκλο, αναγνωριζόταν ως συγκεκριμένη ειδικότητα, ως ενιαία ειδικότητα για courier, delivery και εξωτερικούς υπαλλήλους, αν τ' αφεντικά ήταν υποχρεωμένα να κολλάνε ένσημα βαρέα και ανθυγιεινά, αν τα εργασιακά μας δικαιώματα θεωρούνταν αυτονόητα, τότε το ίδιο το περιβάλλον εργασίας θα περιοριζε κατά πολύ τα εργατικά ατυχήματα. Αλλά θα μου πεις, ποια δικαιώματα, τι βαρέα και ανθυγιεινά, ποια ειδικότητα;

Αγώνας-Αντίσταση-Συμμετοχή-Ταξική περηφάνεια- Αξιοπρέπεια

Για μας, για το σωματείο, για τη Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου, υπάρχει κι άλλος δρόμος, πέρα από την μοναξιά της ασφάλτου, τα μαγκωμένα δάχτυλα στα γρίπ του τιμονιού και τα σφιγμένα δόντια. Υπάρχει ο δρόμος της ενότητας, της συμμετοχής, της αλληλεγγύης, του αγώνα, εκεί που στο επάγγελμα και στον κλάδο μας αλλάζουμε τα πάντα. Ξέρουμε πως ο καθένας μας έχει γλιτώσει στο παρατσάκ, την τελευταία στιγμή, από μια πιθανή πτώση, από μια πιθανή σύγκρουση. Από το μοιραίο. Ξέρουμε τι σημαίνει πίεση, άγχος, αγωνία για το αύριο. Είναι η πραγματικότητα μας. Μια πραγματικότητα που πρέπει πάση θυσία να αλλάξουμε. Με αυτοοργάνωση, ξεκάθαρη στόχευση νίκης, μακριά από λογικές ανάθεσης. Εμείς, με τα δικά μας χέρια θα αλλάξουμε τις τύχες μας και κανείς δεν πρόκειται να μας χαριστεί. Για να μην συνεχίσουμε να χάνουμε τα αδέρφια μας στο δρόμο. Για να πάψουμε να πεθαίνουμε στην ασφάλτο.

Για να πάψουμε να πεθαίνουμε στην ασφάλτο.

Για να πάψουμε να πεθαίνουμε στην εργασία.

Φώτο από παρέμβαση του ΣΒΕΟΔ, στην εταιρεία ταχυμεταφορών SPEEDEX, έπειτα από θάνατο συναδέλφου.

ΣΚΕΨΟΥ ΩΣ ΕΡΓΑΤΗΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΩΣ ΠΕΛΑΤΗΣ

Το «σκέψου ως εργάτης και όχι ως πελάτης» δεν πρέπει να το αφήνουμε στην τύχη- ατυχία του! Είναι ένα πολύ καλό σύνθημα αλλά χρειάζεται και τη δική μας στήριξη- αλληλεγγύη για να μας βοηθήσει και αυτό.

Θα πρέπει να μιλάμε όχι μόνο με συναδέλφους στο δρόμο ή στο σωματείο, αλλά και με φίλους-γνωστούς- συγγενείς για τα προβλήματα του κλάδου μας. Να τους εξηγούμε με απλά λόγια πως κάθε φορά που οι καιρικές συνθήκες δεν είναι καλές για

οδήγηση με δίκυκλο (πχ βροχή- καύσωνας- χιόνια- χαμηλές θερμοκρασίες) και αυτοί θα παραγγείλουν τηλεφωνικώς κάτι, ο συναδέλφος που θα τους πάει την παραγγελία, μπορεί να είναι βέβαια κάποιος άλλος, αλλά στην ουσία είναι σαν να στέλνουν εμάς. Κάθε φορά λοιπόν που θα θέλουν να κάνουν μια παραγγελία, πριν να τηλεφωνήσουν ας δούν πρώτα τι καιρό έχει έξω και ας σκεφτούν πως την παραγγελία δεν θα τους την πάει κάποιος άγνωστος αλλά αυτός ο ίδιος ο συγγενής, ο φίλος τους, εμείς οι ίδιοι!!!

Συνάδελφοι έχουμε τεράστια ευθύνη απέναντι στην τάξη μας και απέναντι στον εαυτό μας! Οτιδήποτε μπορεί να προωθήσει τα ταξικά μας συμφέροντα, όσο μικρό και ασήμαντο και ας φαίνεται, είναι πολύ σημαντικό και συμβάλλει στην αναβάθμιση της ζωής μας!

Η ΑΠΟΡΙΑ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

**ΖΗΤΕΙΤΑΙ DELIVERY!
ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ**

Ρε συνάδελφοι τι εννοούν εδώ οι εργοδότες; Οι διανομείς/ DELIVERY που ζητάνε ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ; ΤΟΤΕ ΤΙ ΕΙΜΑΣΤΕ....

Η αγγελία είχε αναρτηθεί στο κατάστημα HOT HOT BURGER Χαλανδρίου

forky

Το Νο1 online μαγειρευτό φαγητό για το σπίτι ή το γραφείο

Τσίμπα το!

**Να δεις που καποτε
θα μας πουνε και ...**

Όταν η πλατφόρμα πουλήθηκε στον όμιλο Vivartia για να περάσει στη Goody's, το ίδιο είπανε και στους εργαζόμενους...

Τσίμπα το!

Τα εργατικά ατυχήματα είναι προμελετημένες δολοφονίες

Τα κατασκήματα καφέ και γρήγορου φαγητού «De Tox» έχουν γίνει γνωστά στο πανελλήνιο δύο φορές τούλάχιστον. Όχι εξαιτίας του ιδιαίτερου καφέ, ούτε εξαιτίας κάποιων σπασιαλιτέ που παρασκευάζουν, **στα καταστήματα δύο συνάδελφοι διανομείς έχασαν την ζωή τους εν ώρα εργασίας. Ο πρώτος, ο Γιωργός Κατσάμπελας στις 30/05/2017 και ο δεύτερος, ο Θωμάς Τσέλικας στις 02/05/2018 και οι δύο συνάδελφοι εργαζόντουσαν στη Λάρισα, όπου είναι και η έδρα της «ραγδαίως» αναπτυσσόμενης αλυσίδας του De Tox.** Παρά ταύτα τα καφέ De Tox συνεχίζουν όχι μόνο να υπάρχουν, αλλά και να αναπτύσσονται. Τον Ιούλιο του 2017 άνοιξε το πρώτο κατάστημα στους Αμπελόκηπους στην Λ. Μεσογείων και το άλλο, τον Αύγουστο 2018, στο Μαρούσι.

Οι μνημονιακές συνθήκες εργασίας, η υψηλή ανεργία, ο υποκατώτατος μισθός για τους νέους εργαζόμενους κάτω των 25 ετών, η παντελής έλλειψη Μέσων Ατομικής Προστασίας (κράνος, μπουφάν και παντελόνι μηχανής με προστατευτικά, γάντια με κοκκαλα, μπότες και φουλάρι λαιμού, αδιάβροχο), η ανυπαρξία εταιρικού δικύκλου για τους ταχυδιανομείς, η πίεση & το άγχος, εξαιτίας του φόρτου εργασίας, οι καιρικές συνθήκες, η κακή κατάσταση των οδοστρωμάτων και πάνω από όλα η συμπεριφορά, η αλλαζονεία, τα νεύρα, η αδιαφορία και οι παρανομίες των εργοδοτών, που γράφουν την κουρελιασμένη εργατική νομοθεσία εκεί που δεν πιάνει μελάνι, σε συνδυασμό με την άσβεστη δίψα τους για περισσότερα και γρήγορα κέρδη, είναι οι παράγοντες που συμβάλλουν στο να συμβαίνουν εργατικά ατυχήματα και δυστυχήματα.

Δύο νεκροί σε μία επιχείρηση για το σωματείο μας σημαίνει πως στα De Tox συμβαίνουν πολλά «στραβά». Τη ζοφερή πραγματικότητα επιβεβαιώνουν οι καταγγελίες εργαζομένων από το κατάστημα της Λ. Μεσογείων...

Εσύ, πόσο θα άντεχες να τραβάς κουπί στη γαλέρα;

Από το κατάστημα της Μεσογείων, έχουν περάσει πάνω από 40 εργαζόμενοι. Εργαζόντουσαν κάποιες μέρες ή εβδομάδες και υπέβαλλαν την παραίτησή τους γιατί δεν άντεχαν τις συνθήκες εργασίας. **Το ίδιο κατάστημα δεν παραδειγματίζεται απ' τα δυστυχήματα των εργαζομένων στην Λάρισα.** Ο εργοδότης υποχρεώνει τους διανομείς και ειδικότερα την πρωινή βάρδια, να μεταφέρουν άρτους ανεφοδιασμού των δύο καταστημάτων του, σε Μαρούσι και Λ. Μεσογείων, με σκούτερ της αλυσίδας. Τα οποία όμως, δεν πληρούν προδιαγραφές μεταφοράς τέτοιων ογκωδών φορτίων. Οπότε, τα φορτία τοποθετούνται το ένα πάνω στο άλλο και στα πόδια του διανομέα, ο οποίος μην έχοντας σωστή θέση οδήγησης, καθίσταται ανήμπορος να αντιδράσει στους απαραίτητους ελιγμούς, που προκύπτουν κατά τη διάρκεια της οδήγησης. Σε αυτό το σημείο αξίζει να επισημάσουμε πως η μεταφορά τροφίμων, σύμφωνα με τις υγειονομικές διατάξεις, απαιτεί τα προβλεπόμενα μέσα μεταφοράς. Επίσης η επιχείρηση δεν διαθέτει το κατάλληλο κουτί μεταφοράς, οπότε οι διανομείς διανέμουν τις παραγγελίες σε σάκους ανάμεσα στα πόδια τους ή οδηγώντας με το ένα χέρι. Ακόμα, οι βάρδιες των διανομένων φτάνουν στο σημείο να είναι και 12ωρες, με τις υπερωρίες να είναι απλήρωτες, ενώ η σπαστή βάρδια υπάρχει σε καθημερινή βάση (πχ 8-12 & 4-8), και όποιος/α εργάζεται κατανοεί πως αφαιρεί από τους εργαζόμενους τη δυνατότητα να οργανώσουν ορθολογικά τον εργασιακό, προσωπικό, κοινωνικό και οικογενειακό τους χρόνο. Μετά όμως και το τελευταίο εργατικό ατύχημα, ευτυχώς όχι μοιραίο, αναδύεται η αναγκαιότητα της ασφάλειας στην εργασία πιο καίρια από ποτέ. Στην επιχείρηση επικρατεί το σκεπτικό «για πιο λόγο φταίει ο

εργοδότης αν οι διανομείς τρέχουν στον δρόμο με τα εταιρικά μηχανάκια»... Μια κλασική δικαιολογία και αποφυγή ευθυνών για τους εργοδότες που μας θεωρούν εμάς τους εργαζόμενους αναλώσιμους. Στα 11 χρόνια λειτουργίας του σωματείου έχουμε συναντήσει πολλούς τέτοιους εργοδότες.

Οι αυθαιρεσίες δεν αφορούν μόνο τους εργαζόμενους στη διανομή, αλλά και στον μπουφέ όπου η εργατική νομοθεσία καταστρατηγείται κατ' εξακολούθηση. Οι βάρδιες είναι 9ωρες, με την έξτρα ώρα να μην είναι πληρωτέα, όπως και αυτή που αναλογεί ως βραδινή εργασία (από τις 22:00 έως τις 06:00 η εργασία θεωρείται βραδινή και η εργατοώρα πληρώνεται με 25% προσαύξηση), αφού το κατάστημα δουλεύει από τις 5 το πρωί. Σε όλα αυτά, προστίθεται και η εντατικοποίηση που συνεπάγεται η έλλειψη εργαζομένων, με αποτέλεσμα πολλές φορές, συνάδελφοι που κλείνουν το μαγαζί 11μ.μ. να ξανά πιάνουν δουλειά στις 5π.μ., αναίρωντας το υποχρεωτικό 12ωρο που πρέπει να μεσολαβεί μεταξύ των βαρδιών.

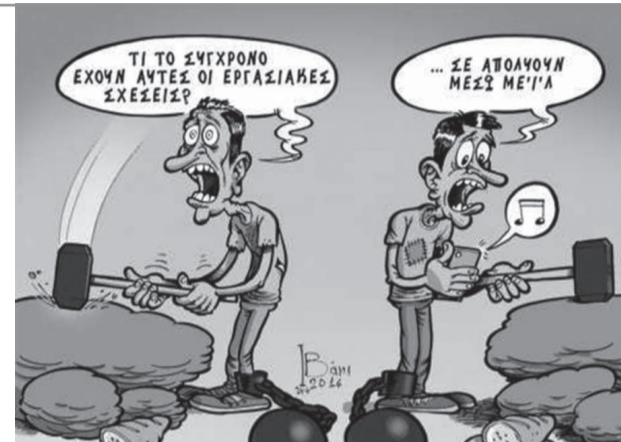
Επιπλέον, οι εργαζόμενοι δεν λαμβάνουν αντίτυπο της σύμβασής που υπογράφουν (όταν συμβαίνει και αυτό), παρά μόνο αν απευθυνθούν στους αρμόδιους φορείς. Επιπλέον δεν λαμβάνουν αποδείξεις μισθοδοσίας. Η υποδηλωμένη και μερικώς ανασφάλιστη εργασία είναι πάγια τακτική της διεύθυνσης, όπως και η μη καταβολή δώρων, επιδομάτων, υπερωριών, προσαυξήσεων για κυριακάτικη (100% προσαύξηση) ή/και νυχτερινή εργασία ή/και για εργασία σε αργίες (100% προσαύξηση).

Δεν λείπουν βέβαια και τα ζητήματα υγιεινής του καταστήματος, αφού μέχρι πρότινος ο/η υπάλληλος του μπουφέ καλούνταν σε καθημερινή βάση να εκτελεί και χρέη καθαριστή/στριας, καθαρίζοντας, για παράδειγμα, τις τουαλέτες του καταστήματος. Τα εξτρά καθήκοντα, πέρα από την ειδικότητα που ορίζει η σύμβαση εργασίας μας, που μας επιβάλλουν οι εργοδότες, στην εργατική νομοθεσία θεωρούνται βλαπτική μεταβολή των όρων εργασίας. Ο εργαζόμενος γίνεται λάστιχο και επιβαρύνεται πρόσθετο άγχος. Επιπλέον οι βλαπτικές μεταβολές αυξάνουν την ανεργία, μιας και ένας εργαζόμενος ή μία εργαζόμενη καλύπτει παραπάνω θέσεις.

Στα De Tox δεν υπάρχει καρτό, αλλά μόνο μαστίγιο

Το προφίλ του καταστήματος στην Μεσογείων συμπληρώνεται με την «επινοητικότητα» των εργοδοτών είς βάρος των εργαζομένων: Οι συνάδελφοι ελέγχονται καθόλη την διάρκεια της βάρδιας τους μέσω συστήματος παρακολούθησης από κάμερες καταγραφής και μικρόφωνα, τα οποία είναι τοποθετημένα μέσα στο μαγαζί, καταπατώντας κάθε έννοια ιδιωτικότητας. Ταυτόχρονα, η θεσσαλική αλυσίδα, «εξαντλώντας την κατανόηση» της προς τους εργαζόμενους **επιβάλλει πρόστιμο 10 ευρώ για κάθε αργοπορία του εργαζομένου, ακόμη και για ένα πεντάλεπτο!!** Παράλληλα, το καθεστώς εργασίας συμπληρώνεται με την απαράδεκτη εργοδοτική συμπεριφορά, δείχνοντας, τι σημαίνει «αναπτυσσόμενη αλυσίδα» την περίοδο της κρίσης. Με απειλές, ύβρεις και τραμπουκισμούς προσπαθούν να επιβληθούν και να εγκαθιδρύσουν ένα κλίμα φόβου, διαχωρισμού, τιμωρίας και «στρατιωτικής» πειθαρχίας, όπου ο εργαζόμενος καλείται μοναχός του να αντιμετωπίσει τα αφεντικά.

Τα κατασκήματα De Tox δεν αποτελούν την εξαίρεση, αλλά τον κανόνα στον κλάδο της (ταχυ)εστίασης και σε πολλούς κλάδους μαζικής εργασίας (τηλεφωνικά κέντρα, τουριστικές επιχειρήσεις, αγροτική παραγωγή, κάθε είδους φασονάδικα...). Από την άλλη η (ταχύ)εστίαση είναι ο κλάδος που εν μέσω κρίσης αναπτύσσεται συνεχώς. Νέα καταστήματα ξεφυτρώνουν και νέες αλυσίδες κατακλύζουν την αγορά. Στη συντριπτική τους πλειοψηφία στηρίζονται στη φθηνή, απαξι-

ωμένη και υποτιμημένη εργασία μας. Μια ανεξάντλητη πηγή γρήγορου και μεγάλου κέρδους που η έλλειψη αξιόπιστων ελέγχων από τους αρμόδιους κρατικούς φορείς την παγώνει και την μεγενθύνει. Σε συνδυασμό με τη χαμηλού κόστους επένδυση για ανοίξει ένα τέτοιο κατάστημα, το άμεσο και ζεστό χρήμα που αποδίδει στον εργοδότη- οι συναλλαγές γίνονται κύριως με μετρητά- και την εμπλοκή «κυκλωμάτων της νύχτας», που νομιμοποιούν κέρδη από παράνομες δραστηριότητες μέσα από «καταστήματα βιτρίνες», ο κλάδος της (ταχυ)εστίασης είναι το ελντοράντο της Ελλάδας της κρίσης.

Τιμωρία και αλλαζονεία

Τον Σεπτέμβρη 2018, επτά συνάδελφοι από το εν λόγω κατάστημα, προχώρησαν σε καταγγελία στο αρμόδιο ΣΕΠΕ, όλων των παραπάνω παραβάσεων της εργατικής νομοθεσίας. Η εργοδοσία, μόλις πληροφορήθηκε την καταγγελία, απέλυσε όλους/ες όσους/ες εργαζόντουσαν ακόμα. Δεν περιμέναμε κάτι άλλο από μια επιχείρηση που επιβάλλει πρίστιμο 10 ευρώ για την αργοπορία. Έδειξε για ακόμη μια φορά το αληθινό της πρόσωπο!!! Κάποιοι συνάδελφοι ζητούν την επαναπροσλήψή τους και είμαστε σίγουροι πως θα την πετύχουν.

Ενότητα, συναδελφικότητα, αλληλεγγύη, συμμετοχή στο σωματείο

Εναντία στη ζοφερή πραγματικότητα που ορθώνεται μπροστά μας, δεν έχουμε άλλη επιλογή από το να οργανωθούμε συλλογικά μέσα στους χώρους δουλειάς, σε σωματεία και εργατικές συνελεύσεις βάσης. Τα σωματεία, οργανικό κομμάτι και εκφραστής των οραμάτων, των ανησυχιών και των διεκδικήσεων της εργατικής τάξης συγκροτήθηκαν ιστορικά για αυτόν ακριβώς τον λόγο: για να μην είναι κανένας εργάτης και καμία εργάτρια μόνοι απέναντι στις εργοδοτικές αυθαιρεσίες, στην εργοδοτική τρομοκρατία και την κρατική αδιαφορία. Και ως σωματείο βάσης, αυτό ακριβώς θα συνεχίσουμε να κάνουμε. Από τη σωρεία των καταγγελιών για καταστροφή των εργασιακών κεκτημένων μας που κατατίθενται στο σωματείο μας, δεν χάνεται ούτε μία. Είτε στο αρμόδιο Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας, είτε στα δικαστήρια, οι εργαζόμενοι δικαιωνόμαστε.

Μακριά από τις λογικές του γραφειοκρατικού συνδικαλισμού και των εργατοπατέρων, που ντροπιάζουν την τάξη μας και απομακρύνουν τους εργαζόμενους από τους αγώνες. Ενωμένοι, καταννοούμε πως κανένας μόνος του το φόβο δεν νικάει ορθώνουμε φραγμό στην επιθετικότητα των αφεντικών. Μέσα στους χώρους δουλειάς στεκόμαστε ο ένας δίπλα στον άλλο και δεν αφήνουμε κανένα συνάδελφο μόνο του απέναντι στα νταπλίκια, τον εκφοβισμό και την εργοδοτική τρομοκρατία.

ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ:

- ✓ Επαναπροσλήψη των συναδέλφων
- ✓ Νέες συμβάσεις εργασίας που να ανταποκρίνονται στις πραγματικές ώρες και μέρες εργασίας
- ✓ Τήρηση της εργατικής νομοθεσίας
- ✓ Καταβολή δεδουλευμένων
- ✓ Τέλος στις βλαπτικές μεταβολές
- ✓ Να σταματήσουν οι απειλές και οι τραμπουκισμοί
- ✓ Να επιστραφούν τα χρήματα του παράνομου και παράλογου προστίμου

Την Παρασκευή 19 Οκτώβρη πραγματοποιήσαμε συγκέντρωση - παρέμβαση έξω από το κατάστημα De TOX στη Λ. Μεσογείων. Η συγκέντρωση διήρκεσε δύο ώρες, εν όψει της τριήμερης συνάντησης στο αρμόδιο ΣΕΠΕ, που είχε οριστεί για 22/10/2018. Τελικά η εργοδοσία δεν εμφανίστηκε, ζητώντας αναβολή...

ΚΑΘΑΡΟΣ ΟΥΡΑΝΟΣ ΑΣΤΡΑΠΕΣ ΔΕΝ ΦΟΒΑΤΑΙ

Στα τέλη Νοέμβρη του 2017, ο Βασίλης Τσαρούκας εργοδότης σε μια σειρά ψητοπωλείων με τον διακριτικό τίτλο «Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ» κατέθεσε μήνυση εναντίον του σωματείου μας και απολυμένου συναδέλφου όπου μας εγκαλεί για συκοφαντική δυσφήμιση, λόγω και έργω εξύβριση, απρόκλητη έμπρακτη εξύβριση, απειλή, εκβίαση, διατάραξη οικιακής ειρήνης και ψευδή καταμήνυση.

Η μήνυση ακόμα βρίσκεται σε προανακριτικό στάδιο και προς το παρόν δεν έχουν ασκηθεί δίωξεις στο σωματείο και στον εργαζόμενο. Τόσο το σωματείο, όσο και ο συνάδελφος έχουμε προβεί σε μηνύσεις για συκοφαντική δυσφήμιση. Η μήνυση προς τον συνάδελφο και το σωματείο μόνο τυχαία δεν είναι. Καταρχήν ο συνάδελφος, μέσω δύο αγωγών, διεκδικεί δεδουλευμένα δύο χρόνων από τα καταστήματα «Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ» που εργαζόταν (το ένα στο Μοσχάτο και το άλλο στα Μελίσσια). Να σημειωθεί πως τον οκτώμβρη του 2017, εν όψει της εκδίκασης της 1ης αγωγής, ο συνάδελφος δέχτηκε «επίσκεψη» εν ώρα εργασίας από τον εργοδότη Τσαρούκα Β, που μαζί με δύο φουσκωτούς, τον απείλησαν προκειμένου να αποσύρει τις αγωγές. Ο συνάδελφος κατέθεσε μήνυση για το εν λόγω συμβάν, χωρίς να κάνει πίσω στις εργατικές του διεκδικήσεις. Υπερασπιζόμενοι τον συνάδελφο και πολεμώντας την εργοδοτική τρομοκρατία, το σωματείο μας προκίνησε στάση εργασίας (11/2017) και πραγματοποίησε παρέμβαση σε δύο καταστήματα του εν λόγω ψητοπωλείου, στο Χολαργό και στα Μελίσσια. Στις δύο παρεμβάσεις παραβρέθηκαν δεκάδες αγωνιζόμενοι/ες, ενώ οι τοπικές κοινωνίες και οι πελάτες που πληροφορούσαν τον γεγονός έδειχναν την αλληλεγγύη τους εγκαταλείποντας τα καταστήματα.

Για αντιπερισπασμό, ο Βασίλης Τσαρούκας κατέθεσε μήνυση και με κατασκευασμένες κατηγορίες, ο ίδιος και οι υποτακτικοί του επιδιώκουν να παρουσιάσουν το

σωματείο ως ανθρωποφάγο μαμπούλα. «Εντρομοί» λοιπόν από το συνδικαλισμό βάσης αναφέρουν: «... Επίσης να σημειωθεί ότι το Σάββατο 4 Φεβρουαρίου του 2017, από τις 8:30μ.μ έως τις 9:00μ.μ το βράδυ, ήρθαν 25 άτομα από το Σωματείο έξω από το κατάστημα, 8 δε από αυτούς μπήκαν μέσα στο μαγαζί και πετάξαν φέιγ βολάν και φώναζαν συνθήματα εντός και εκτός του χώρου και παρενοχλώντας τους πελάτες που βρίσκονταν μέσα στο μαγαζί και εμπόδιζαν αυτούς που ήθελαν να μπουν μέσα ως πελάτες με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί μεγάλη φασαρία στο μαγαζί μου και φυσικά και οικονομική ζημιά ιδιαίτερα επειδή τώρα ανέλαβα την επιχείρηση». Σε άλλο σημείο και με το ίδιο πάντα επιμελώς τρομοκρατημένο ύφος αναφέρει πως «...μια μηχανοκίνητη ομάδα 100 ατόμων περίπου "κατέλαβαν" το κατάστημά του, εμποδίζοντας την είσοδο στους πελάτες, τραμπουκίζοντας και απειλώντας τους πελάτες και τον ίδιο...».

Παράλληλα κατηγορεί το συνάδελφο για μη ορθή παροχή υπηρεσιών σε βάρος της εταιρείας και καθυστερήσεις στην παράδοση των παραγγελιών. Και προκειμένου το παραμύθι του να αποκτήσει τον απαραίτητο δράκο εξυφαίνει την εξής ιστορία που εμπεριέχει μια σειρά από αρνητικά στερεότυπα: «Συγκεκριμένα», αναφέρεται στη μήνυση, «το τελευταίο χρονικό διάστημα προ της καταγγελίας της συμβάσεως ο πρώτος μνησόμενος καθυστέρησε την παράδοση των παραγγελιών των πελατών, με αποτέλεσμα οι πελάτες να διαμαρτύρονται για την καθυστέρηση με τηλεφωνική επικοινωνία τους στο κατάστημα. Έγιναν συστάσεις από την επιχείρηση και δόθηκαν οδηγίες στον εργαζόμενο. Παρά ταύτα όμως αυτός δεν συμμορφώθηκε, εξακολούθησε να καθυστερεί την παράδοση των παραγγελιών και να επιστρέφει εγκαίρως στο κατάστημα προκειμένου για την παραλαβή νέων παραγγελιών προς παράδοση. Την ημέρα μάλιστα που ανακοινώθηκε προφορικά στον εργαζόμενο η απόλυσή του είχαν συμβεί τα ακόλουθα: είχε λάβει προς παράδοση παραγγελία πελάτη. Ο χρόνος μετάβασης στην οικία του πελάτη από το κατάστημα είναι με το μηχανάκι 6' - 7' λεπτά της ώρας. Ο εργαζόμενος απουσίαζε από το κατάστημα 40' λεπτά της ώρας. Όταν επέστρεψε πρόβαλε τη δικαιολογία ότι δεν έβρισκε την οικία του πελάτη χωρίς όμως να αναφέρει ότι τελικώς δεν παρέδωσε την παραγγελία. Εν συνεχεία όμως ο πελάτης κάλεσε εν εγγύη και φανερά εκνευρισμένος στο κατάστημα δηλώνοντας ότι ουδέποτε παρέλαβε την παραγγελία του ενώ ήταν στην οικία του και την περίμενε. Όταν ο διαχειριστής της εταιρείας ενημερώθηκε και μίλησε ο ίδιος με τον πελάτη, ρώτησε τον εργαζόμενο γιατί απέκρυψε το γεγονός ότι δεν παρέδωσε τη παραγγελία. Η απάντηση του εργαζόμενου προς τον διαχειριστή της εταιρείας ήταν επί λέξει η εξής «σιγά μην ασχολούμαι με τον κάθε μαλάκα». Στη συνέχεια ο διαχειριστής του

είπε επί λέξει «ευχαριστούμε για τη συνεργασία πλην όμως δεν θα χρειαστούμε πλέον τις υπηρεσίες σας καθ'όσον για εμάς κανένας πελάτης μας δεν είναι μαλάκας».

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΔΙΩΞΕΩΝ

Δεν είναι η πρώτη φορά που το σωματείο μας και εργαζόμενοι που διεκδικούν το δίκιο τους έρχονται αντιμέτωποι με πρακτικές συκοφαντικής και λασπολογίας. Πρακτικές που επιχειρούν να μας φιμώσουν και να μας εγκληματοποιήσουν, παρουσιάζοντας μας ως συμμορία που εκβιάζουμε και τρομοκρατούμε εργοδότες. Όπως στο παρελθόν αντίστοιχες προσπάθειες εργοδοτών, που κατηγορούσαν το σωματείο, έπεσαν στο κενό, έτσι και τώρα θα καταπέσουν και οι κατηγορίες του Βασίλη Τσαρούκα. Η αλήθεια είναι ακριβώς αντίθετη. Οι εργοδότες είναι αυτοί που καταστρατηγούν την εργατική νομοθεσία, δίνουν μισθούς ψίχουλα και μπορεί να φτάσουν μέχρι τις απειλές και την άσκηση βίας προκειμένου να φιμώσουν τον/τους εργαζόμενους/ες/ους που διεκδικούν το δίκιο τους. Δεν είναι λίγα τα περιστατικά, που έχουν δει το φως της δημοσιότητας. Σε κάθε περίπτωση όταν οι εργαζόμενοι δεν σκύβουν το κεφάλι δέχονται απειλές και βία από την πλευρά της εργοδοσίας. Στο

προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας (τεύχος 32/Γενάρης 2018) καθώς και στο σάιτ του σωματείου (sveod.gr) αναφέρονται αρκετά περιστατικά εργοδοτικής βίας και τρομοκρατίας. Παράλληλα από τον Γενάρη μέχρι τον Μάρτη του 2018 πραγματοποιήσαμε 4 ανοικτές συζητήσεις - εκδηλώσεις για το θέμα της εργοδοτικής τρομοκρατίας, σε τέσσερις διαφορετικές γειτονιές της Αθήνας.

Τι είχες Γιάννη μου; Τι είχα πάντα

Οι επιθέσεις των αφεντικών αποτελούν συκοφαντίες και ψέμματα και τα έχουμε αντιμετωπίσει και στο παρελθόν. Θα παραθέσουμε αποσπάσματα από αντίστοιχες κατηγορίες, που κατέπεσαν πανυγηρικά, για να αποδείξουμε τον ισχυρισμό μας για την βιομηχανία δίωξεων, που αποσκοπούν τόσο στη φήμιση όσο και την οικονομική εξόντωση του σωματείου μας.

A) 2007: Η εταιρεία courier ACS «αναδιαθρώνεται» και απολύει εργαζόμενους που κάποιοι ήταν μέλη του ΣΒΕΟΔ. Το σωματείο μας στήριξε τους αγώνες των εργαζόμενων της ACS και εν τέλει ο συνάδελφος από το ΣΒΕΟΔ δικαιώθηκε και επέστρεψε πίσω στην ACS. Μετά από την απεργία που προκίνησε το σωματείο μας για την επαναπρόσληψη των συναδέλφων (6/2008) δύο «εργαζόμενοι» καθ' υπόδειξη της διοίκησης καταθέτουν μήνυση σε δύο μέλη του σωματείου μας. Στο δικαστήριο οι κατηγορίες κατέπεσαν και τα δύο μέλη μας αθωώθηκαν. Έγραφαν τότε οι μνηστές: «... οι τελευταίοι αποτελούσαν μια ομάδα με επικεφαλής τον β' μνησόμενο, ιδρυτικό μέλος του Σωματείου με την επωνυμία «Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου»...Οι δικυκλιστές από κοινού με τον α' μνησόμενο, έδεσαν με τσέρκια και ασφάλειες τις πόρτες εισόδου και εξόδου των οχημάτων της εταιρείας και στάθμευσαν μπροστά από αυτές τις μηχανές τους... μεταξύ των αγνώστων προσώπων συμπεριλαμβανόταν ένας άντρας, ο οποίος πρωτοστατούσε στα επεισόδια και στον οποίο τα λοιπά μέλη της ομάδας απευθύνονταν συνεχώς...ειδικότερα ο α' μνησόμενος μου άρπαξε βιαιώς τα δέματα από τα χέρια, και από κοινού με άλλα άγνωστα άτομα, μου επιτέθηκαν με χτυπήματα και απειλές για τη ζωή και την σωματική μου ακεραιότητα, μου πέταξαν καφέ, ο ίδιος δε μου κατέφερε χτύπημα στη μύτη...»

B) 2013: Ο εργοδότης από το ψητοπωλείο DAFI'S (Παγκράτι) κατέθεσε μήνυση για εκβιασμό σε μέλος του σωματείου. Ο συνάδελφος είχε κερδίσει την επαναπρόσληψή του στην επιχείρηση, καθώς και τους μισθούς υπερημερίας, μιας και τα δικαστήρια έκριναν πως η απόλυση ήταν παράνομη και καταχρηστική και είχε συμβεί για συνδικαλιστικούς λόγους. Στο δικαστήριο η κατηγορία του εκβιασμού κατέπεσε, η εισαγγελέας ανέφερε πως άλλοι έπρεπε να βρίσκονται στο εδώλιο του κατηγορουμένου και το δικαστήριο υποχρέωσε τον μνηστή να πληρώσει τα έξοδά. Ο εργοδότης είχε καταθέσει τα εξής: «... δημιουργούσε όλο προβλήματα (σ.σ ο εργαζόμενος). Δεν ήταν σωστός στη δουλειά του. Καθημερινά ζούσαμε ένα εκβιασμό. Μας έλεγε ότι έχει ένα σωματείο και θα το φέρει να κλείσουν το μαγαζί... μετά την απόλυση του έφερε 100 άτομα έξω από το μαγαζί μου, που κρατούσαν πανό και σημαίες, μεγάφωνα και φώναζαν ότι πουλάω σάπια κρέατα, εμπόδιζαν τους πελάτες να ψωνίσουν και τους έδιωχναν. Έρχεται ο εργαζόμενος και μου λέει «θα μου δώσεις 12.000 Ευρώ και θα σταματήσουν... εκβίαζε συνέχεια το προσωπικό. Χειροδίκησε σε υπάλληλό μου, δεν τον ήθελε κανείς...».

γ) 2014: Η «ΑΙΟΛΟΣ Courier» κατέθεσε αίτηση αναπηλάφησης (στο εξής ΑΑ) εναντίον ενός μέλους του σωματείου. Ο συνάδελφος μας είχε κερδίσει, μέχρι και από τον Άρειο Πάγο, την επαναπρόσληψή του και η επιχείρηση για να αποφύγει την επαναπρόσληψη κατέθεσε την ΑΑ. Η ΑΑ αποσύρθηκε από τον εργοδότη ως «προϊόν σύγκλησης» και ο εργαζόμενος αποζημιώθηκε για τους μισθούς υπερημερίας, έπειτα από εξωδικαστικό συμβιβασμό.

Ανέφερε λοιπόν, «... Εσκεμμένα καθυστέρησε τις διανομές και πα... τ i s ραδόσεις, ενώ το σημαντικότερο, ξεκίνησε να ζητάει αύξηση των αποδοχών του και να προτρέπει σε καθημερινή βάση και τους υπόλοιπους εργαζόμενους να κάνουν το ίδιο ... συγκεκριμένα δύο φορές ήρθε μαζί με τα υπόλοιπα μέλη της οργανωμένης ομάδας του και έκλεισαν την είσοδο της επιχείρησης ... έσπασαν τις κάμερες ασφαλείας, έσκασαν τα ελαστικά των δικύκλων και των αυτοκινήτων... ο νόμιμος εκπρόσωπός μου, ήρθε σε επαφή με νόμιμο εκπρόσωπο μιας άλλης εργοδότης επιχείρησης, της ACS Courier... ενημερώθηκα λοιπόν ότι ο εργαζόμενος έχει συμμετάσχει και στο παρελθόν, πριν από την πρόσληψή του σε εμένα, σε παρόμοιες ενέργειες...»

Δ) 2017: Υπόθεση Γενικής Ταχυδρομικής. Στο στόχαστρο οι εργαζόμενοι, οι αλληλέγγυοι και το σωματείο.

Στο αλώνι της γενικής ταχυδρομικής, η εργοδοτική ήρα από το κινηματικό στάφυ έχουν πλέον από χρόνια ξεχωρίσει. Όμως αυτό δεν της ήταν αρκετό και με αγωγή που εκδικάστηκε τον Γενάρη του 2017 ζήτησε «την ποινική δίωξη των εργαζομένων, των αλληλέγγυων, του σωματείου κάθε άλλου υπεύθυνου, συνεργού ή συμμετοχού, τα ονόματα των οποίων θα γνωστοποιηθούν στις αρχές κατόπιν έρευνας, γιατί με την απειλή χρήσης σωματικής βίας δεν επέτρεψαν τη διακίνηση αποστολών, εξανάγκασαν τους εργαζόμενους να μην εργαστούν, προέβησαν σε παράνομες πράξεις, παράνομη κατάληψη, παράνομη παρεμπόδιση, επέδειξαν παράνομη συμπεριφορά, έκοψαν δύο βαλβίδες από τις ρόδες ενός αυτοκινήτου της εταιρείας, άσκησαν παράνομη βία, προξένησαν φθορά ξένης ιδιοκτησίας, παρεμπόδισαν την φόρτωση και την εκφόρτωση αποστολών, προκάλεσαν φθορές στο κτίριο με βανδαλισμούς και φθορές με σπρέι, τρώθηκε η φήμη και η αξιοπιστία της εταιρείας, αλλοιώθηκαν φάρμακα και ιατρικά υλικά από τη στέρση των οποίων ήταν δυνατόν να κινδυνεύσει ακόμα και η υγεία των πελατών».

Η χρήση του λεξιλογίου είναι κι εδώ έντεχνα επιλεγμένη προκειμένου να στρώσει το δρόμο της ποινικοποίησης. Η μήνυση, το σκεπτικό, η στόχευση της αλλά και οι προηγουμένως μνηύσεις με τις οποίες έχουμε έρθει αντιμέτωποι προοιωνίζουν το μέλλον που οραματίζονται. Ένα μέλλον που έχει στραμμένο το βλέμμα στο παρελθόν, με τον εργοδότη αφέντη και τον ιδιωτικό του στρατό, να εγκληματοποιεί και να καταδικάζει κάθε πράξη αντίστασης και περηφάνειας.

Ε) 2018: Αρχές Φλεβάρη το ψητοπωλείο «PITA DIVA» έστειλε εξώδικη διαμαρτυρία στο σωματείο μας, τη Συνέλευση Βάσης εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου (ΣΒΕΟΔ) και στον συνάδελφο Πέτρο Π. απολυμένο & πρώην εργαζόμενο του εν λόγω ψητοπωλείου.

Ο συνάδελφος, μέλος του σωματείου μας, απολύθηκε μετά από ένα και πλέον χρόνο εργασίας (12/2018), διότι πάλευε να εφαρμόζεται για όλους τους εργαζόμενους η εργατική νομοθεσία. Ο ίδιος διεκδίκησε και κατάφερε, από τον Ιούνιο του 2017 να εργάζεται με 5νθημερη και 8ωρη σύμβαση αντικαθιστώντας την παλιότερη εικονική σύμβαση μερικής απασχόλησης. Ο εργοδότης τον απέλυσε για να ξεφορτωθεί τον «ενοχλητικό συνδικαλιστή» και έπειτα απέστειλε στον ίδιο και στο σωματείο εξώδικη διαμαρτυρία, που έβριθε από ψέμματα, συκοφαντίες και ανακρίβειες. Εντέλως «συμπτωματικά» ο συνάδελφος είχε καταθέσει αγωγή για επαναπρόσληψη και η δίκη είχε οριστεί για 17 Απρίλη 2018.

Στο εν λόγω εξώδικο, αναφέρει ο Αδάμος Φώτης- ιδιοκτήτης της «PITA DIVA»: «... αρχίσατε να εμφανίζετε μια προτόγνωρη συμπεριφορά, προκαλώντας συνεχώς εντάσεις και καυγάδες, μιλώντας προκλητικά και ανάρμοστα στους συναδέλφους σας και δημιουργώντας καθυστέρηση κατ' αυτών τον τρόπο στη λειτουργία της επιχείρησης και την παράδοση των παραγγελιών». Παρακάτω λέει τα εξής: «Ο κύριος αυτός μου είπε πως με καλεί να με ενημερώσει πως το ανωτέρω Σωματείο σκοπεύει να κινηθεί νομικά εναντίον μου, καθώς και ότι είναι πολύ καλά οργανωμένοι. Πλέον συγκεκριμένα, μου υπέδειξε να σκεφτώ πολύ καλά αυτά που μου είπε κι όταν είμαι έτοιμος, να καλέσω τον αριθμό xxxxxxxx για να ορίσουμε συνάντηση όπου

εγώ θα έδιδα σε εσάς τέσσερις (4) μισθούς και χρήματα για φθορές, που υποστήριζε ότι έπαθε το δικυκλο σας κατά το χρονικό διάστημα που εσείς εργαστήκατε στην επιχείρησή μου, διαφορετικά θα αναλάμβανε δράση το σωματείο απέναντί μου.» Στη συνέχεια αναφέρει: «... να σημειωθεί πως λίγες μέρες προ των Χριστουγέννων σε σχετική απεργία που είχε προκηρυχθεί, πέρασαν έξω από την επιχείρησή μου, μια συνοδεία από μηχανές οι οποίες γέμισαν το προαυλίο μου με φυλλάδια [...]» και παρακάτω συνεχίζει: «...την 1η.02.2018 και περί 7μ.μ πέρασε από την επιχείρησή μου εκ νέου συνοδεία με μηχανές οι οποίες γέμισαν τον προαυλίο χώρο του ψητοπωλείου μου με φυλλάδια...».

Λίγο πριν την εκδίκαση της αγωγής για άκυρη απόλυση ο εργοδότης ζήτησε συμβιβασμό. Τελικά αποζημίωσε πλήρως τον συνάδελφο και απέσυρε το κατάπτυστο γεμάτο συκοφαντίες ερώδικο...

Γιατί η βιομηχανία διώξεων και συκοφαντήσεων;

Δεν θέλουμε να επεκταθούμε σε περαιτέρω παραδείγματα και να κουράσουμε τους αναγνώστες σταχυολογώντας και άλλα παραγράφους από τις κατηγορίες που έχουμε δεχθεί από διάφορους εργοδότες όλα αυτά τα χρόνια. Πιστεύουμε πως ο κάθε νοήμων εργαζόμενος μπορεί να βγάλει τα δικά του συμπεράσματα διακρίνοντας τις ομοιότητες, στις τόσο ξεχωριστές – σε χρόνο και χώρο- αλλά και τόσο ίδιες υποθέσεις. Υποθέσεις που επαναλαμβά- νομε, έχουν καταπέσει όλες στο σύνολό τους.

Από την πλευρά μας θα θέσουμε τα εξής ερωτήματα:

1ον. Πόσο τυχαίο είναι που μόλις οι εργαζόμενοι διεκδικούν το δίκιο τους οι εργοδότες, ακριβώς με όμοιους χαρακτηρισμούς ισχυρίζονται πως τελικά οι εργαζόμενοι ήταν τεμπέλδες, ταραξίες, νευρικοί, προκαλούσαν προβλήματα, τσακωμούς κ.ό.κ;

2ον. Πόσο τυχαίο είναι που όλοι οι συνδικαλιστές εργαζόμενοι διανομείς ή κούριερ δεν τα πάνε καλά με τους συναδέλφους τους;

3ον. Πόσο τυχαίο είναι που ξεχωριστοί εργοδότες μιλάνε με τον ίδιο τρόπο για το σωματείο, ως να πρόκειται για μια μηχανοκίνητη ομάδα περιθωριακών μηχανοβίων;

4ον. Πόσο τυχαίο είναι που παρουσιάζουν το σωματείο σαν όχλο που προκαλεί καταστροφές και τρομοκρατεί εργαζόμενους και πελάτες;

5ον. Πόσο τυχαίο είναι που μετά τις αγωγές – για δεδουλευμένα ή επαναπρόσληψη- των εργαζομένων οι εργοδότες προχωρούν σε μηνύσεις και πάνω κάτω αναφέρουν τα ίδια;

Επειδή δεν είμαστε φίλοι των θεωριών συνωμοσίας, μπορούμε να διακρίνουμε με σαφήνεια γιατί οι εργοδότες θέτουν σε εφαρμογή την βιομηχανία διώξεων.

ΟΛΗ Η ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΝΟΗΣΕΙ τις δυσκολίες του επαγγέλματος του οδηγού δικύκλου –διανομείς-κούριερ- εξωτερικοί υπάλληλοι- και τις συνθήκες εργασίας μας. Δουλεύουμε εκθειμένοι σε όλες τις καιρικές συνθήκες. Βρέχει, χιονίζει, έχει καύσωνα, οι παραγγελίες, οι φάκελοι, τα δέματα πρέπει να παραδοθούν. Το εργασιακό μας περιβάλλον είναι ο δρόμος και αυτό συνεπάγεται πολλούς επιπλέον κινδύνους: γλιστερά και κατεστραμένα οδοστρώματα που συχνά θυμίζουν πεδία μαχών, κίνηση, άγχος και στρες εξαιτίας του φόρτου εργασίας και της εντατικοποίησης. Επιπλέον η εισπνοή καυσαερίων και ο αδιάκοπος θόρυβος συμπληρώνουν τον καμβά του εργασιακού μας περιβάλλοντος. Κάθε χρόνο αμέτρητοι συνάδελφοι σακατεύονται και κάποιοι πιο «άτυχοι» αφήνουν την τελευταία τους πνοή στο οδόστρωμα εν ώρα εργασίας, αποδुकνεύοντας με τραγικό τρόπο πόσο αναλώσιμους μας θεωρούν οι εργοδότες και το κράτος, μιας και δεν μεριμνούν για τις ζωές μας- φτάνει να γίνεται η δουλίτσα τους...

ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΜΗΝ ΓΝΩΡΙΖΕΙ Η ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ είναι το καθεστώς εργασίας μας. Μπορεί

να μην το γνωρίζει, όμως έχει την δυνατότητα να το φανταστεί, μιας και η συντριπτική πλειοψηφία των εργαζομένων βιώνει καθημερινά στο πετσί της την αχαλίνωτη εκμετάλλευση και καταπίεση από τους εργοδότες και την «αγορά». Οι διανομείς «εκβιαζόμαστε» να δουλεύουμε με το ιδιόκτητο μηχανάκι μας, χωρίς καμία αποζημίωση για βενζίνες και σέρβις. Δεν τηρείται κανένας κανόνας ασφαλείας σε σχέση με το κουτί που φέρει το μηχανάκι μας, μιας και το κράτος έχει «φροντίσει» να μην υπάρχει ένα έστω και «απαρχαιωμένο» νομοθετικό πλαίσιο. Οι εργοδότες δεν παρέχουν κάποιο μέσο ατομικής προστασίας (ΜΑΠ: κράνος, γάντια, μπουφάν μηχανής, μπότες, αδιάβροχο), γεγονός οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια σε εργατικά ατυχήματα - δυστυχήματα. Είναι πλέον καθεστώς πως τα δώρα, οι άδειες και τα επιδόματα που δικαιούμαστε δεν καταβάλλονται- με την δικαιολογία πως το μαγαζί «δεν βγαίνει» και «έτσι συμφωνήσαμε στην αρχή». Στο ίδιο μήκος κύματος οι εργοδότες δεν καταβάλλουν τις νυχτερινές και τις κυριακάτικες προασυζητήσεις. Ενώ, έχει γίνει κανόνας να εργαζόμαστε με εικονικές συμβάσεις εργασίας. Ασφαλιζόμαστε με μερική απασχόληση που σε καμία περίπτωση δεν ανταποκρίνεται στις πραγματικές ώρες και μέρες εργασίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ,
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ &
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
ΣΩΜΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ (Σ.ΕΠ.Ε.)
ΓΡΑΦΕΙΟ ΕΙΔΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ

Ταχ. Δ/ση: Δραγασανίου 8
Τ.Κ.: 101 10 ΑΘΗΝΑ
Τηλ.: 2131516500
Fax: 210 3748754
E-mail: gsepe@ypakp.gr

ΤΖΑΚ ΠΟΤ για τον... ΠΡΟΕΔΡΟ.
Μετά από αίτημα του ΣΒΕΟΔ το ΣΕΠΕ πραγματοποίησε ελέγχους στα έξι μαγαζιά του. Μαντέψτε: και στα έξι βρέθηκαν παραβάσεις της εργατικής νομοθεσίας και επιβλήθηκαν τα ανάλογα πρόστιμα.

ΘΕΜΑ: «Παροχή στοιχείων».
ΣΧΕΤ: Το με αριθμ.Πρωτ.: 280280/2017 έγγραφο σας.

Σε απάντηση του ανωτέρου σχετικού, σας γνωστοποιούμε ότι τα αποτελέσματα των ελέγχων για τα καταστήματα ,τα οποία αιτηθήκατε να γίνει έλεγχος για παράβαση ωραρίου και για λοιπές παραβάσεις της εργατικής νομοθεσίας ,με την επωνυμία «Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ» είναι τα εξής:

- 1)Για το κατάστημα Κανάρη 82,Μοσχάτο:Διαπιστώθηκε η απασχόληση προσωπικού σε διαφορετικό ωράριο/ημέρα εργασίας και επιβλήθηκαν οι προβλεπόμενες διοικητικές κυρώσεις
- 2)Για το κατάστημα Λ. Καλαμακίου 26,Άλιμος: Διαπιστώθηκε η απασχόληση προσωπικού σε διαφορετικό ωράριο/ημέρα εργασίας και επιβλήθηκαν οι προβλεπόμενες διοικητικές κυρώσεις
- 3)Για το κατάστημα Σάββα Λαζαρίδη 3, Γλυφάδα: Διαπιστώθηκε η απασχόληση προσωπικού σε διαφορετικό ωράριο/ημέρα εργασίας και επιβλήθηκαν οι προβλεπόμενες διοικητικές κυρώσεις
- 4)Λ.Μεσογείων 224,Χολαργός: Διαπιστώθηκε η απασχόληση προσωπικού σε διαφορετικό ωράριο/ημέρα εργασίας και επιβλήθηκαν οι προβλεπόμενες διοικητικές κυρώσεις.
- 5)Παναγή Τσαλδάρη 1&Ελευθερίου Βενιζέλου, Μελίση: Διαπιστώθηκε η απασχόληση προσωπικού σε διαφορετικό ωράριο/ημέρα εργασίας και επιβλήθηκαν οι προβλεπόμενες διοικητικές κυρώσεις
- 6)Κυπρίων Ηρώων 1,πλατεία 25^{ης} Μαρτίου, Ηλιούπολη: Διαπιστώθηκε η απασχόληση προσωπικού σε διαφορετικό ωράριο/ημέρα εργασίας, η μη αναγραφή εργαζομένου σε ισχύοντα πίνακα προσωπικού, και η μη επίδειξη βιβλίου υπερωριών και επιβλήθηκαν οι προβλεπόμενες διοικητικές κυρώσεις.

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΣ
Ο ΕΙΔΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Όμως εμείς δεν σιωπούμε, αντίθετα στα 11 χρόνια που υπάρχει το σωματείο μας, έχουμε δώσει αμέτρητους εργατικούς αγώνες όπου οι συνάδελφοι έχουν κερδίσει το δίκιο τους όταν αποφάσισαν να αγωνιστούν γι' αυτό. Μέσα από τους αγώνες του σωματείου μας, της Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλων επιχειρούμε να σπάσουμε το φόβο και να ανατρέψουμε το καθεστώς της υποτίμησης, εκμετάλλευσης και απαξίωσης της εργασίας μας και συχνά της ζωής μας, μέχρι να το εξαλείψουμε. Παλεύουμε για να είμαστε ενωμένοι, να μην μένουμε μόνοι μας στις εργοδοτικές αυθαιρεσίες, να συλλογικοποιούμε τις αντιστάσεις μας και να παλεύουμε όλοι μαζί. Είμαστε και εμείς εργαζόμενοι, δεν έχουμε επαγγελματικά στελέχη, μένουμε μακριά από «καρέκλες, βόλεματα και

ρουσφέτια» και δεν κάνουμε ποτέ «συμφωνίες κάτω από το τραπέζι».

Με συνέπεια, ήθος, ειλικρίνεια και αγωνιστικότητα έχουμε κερδίσει την εκτίμηση των αμέτρητων συναδέλφων μας που στηρίζουν τις παρεμβάσεις μας. Στέκονται στο πλάι μας με βλέματα εμπιστοσύνης, ειλικρίνειας και με χαμόγελα συμπαράστασης. Ταυτόχρονα και η εργαζόμενη κοινωνία διαβάζει τα κείμενα μας, συζητάει μαζί μας για τα προβλήματα στους χώρους δουλειάς, στηρίζει τους αγώνες μας, μας λείει μπράβο και μας εύχεται καλή δύναμη και νίκη. Οι πάντες γνωρίζουν πως ζούμε δουλεύοντας και όχι εκβιάζοντας εργοδότες, ανώνυμα και θρασυδειλα. Το γνωρίζουν γιατί μας βλέπουν στους δρόμους που εργαζόμαστε.

Η παρουσία μας έχει αναταράξει το καθεστώς εργασίας που επιβάλλουν οι εργοδότες με όλα τα μέσα που διαθέτουν. Ενάντια στους αγώνες μας και στο δίκιο μας, κάποιοι εργοδότες φτάνουν στα «άκρα»: είτε οι ίδιοι, είτε με μπράβους απειλούν τους εργαζόμενους που διεκδικούν, μηνύουν το σωματείο και τον εργαζόμενο επειδή τολμήσαμε να δημοσιοποιήσουμε με παρέμβαση τις συνθήκες εργασίας, ενώ υπάρχουν και αυτοί που δεν διστάζουν να συκοφαντούν το σωματείο και από θύτες να παρουσιάζονται ως θύματα. Είναι εξώφθαλμο, αλλά διάφοροι εργοδότες επιχειρώντας να ανακαίτισουν, να συκοφαντήσουν ή να ακυρώσουν τους αγώνες μας «βάζουν το λιθαράκι τους» στην βιομηχανία των διώξεων που χτίζεται όλα αυτά τα χρόνια.

Οι εργοδότες θέλουν και την πίτα ολόκληρη και τον σκύλο χορτάτο. Έχουν καλομάθει που δεν κολλούν τα ένσημα που αναλογούν στην εργασία μας, που «δαγκώνουν» νυχτερινές και κυριακάτικες προασυζητήσεις, δώρα, επιδόματα, που καταστρέφουμε το μηχανάκι μας στην επιχείρησή τους χωρίς καμία αποζημίωση- ούτε καν για τις βενζίνες-, που είμαστε παντός καιρού για να βγαίνει η δουλειά τους. Ο εργαζόμενος που διεκδικεί αποτελεί παραφωνία στην δίχως όρια εκμετάλλευση μας, αποτελεί το αγκάθι που μπορεί να ξυπνήσει και να παρακινήσει και τους άλλους συναδέλφους να διεκδικήσουν και αυτοί. Αποτελεί απειλή για τα κέρδη που ζεχνουν εκμετάλλευση και αυθαιρεσίες. Βαφτίζοντας το κρέας ψάρι, η απόλυση συνήθως ακολουθείται με μηχανοραφίες, σκευωρίες και συκοφαντίες. Κανείς εργαζόμενος δεν έχει δικαίωμα να τους ταραξεί την «αυτοκρατορία» που χτίζουν με τον ιδρώτα μας.

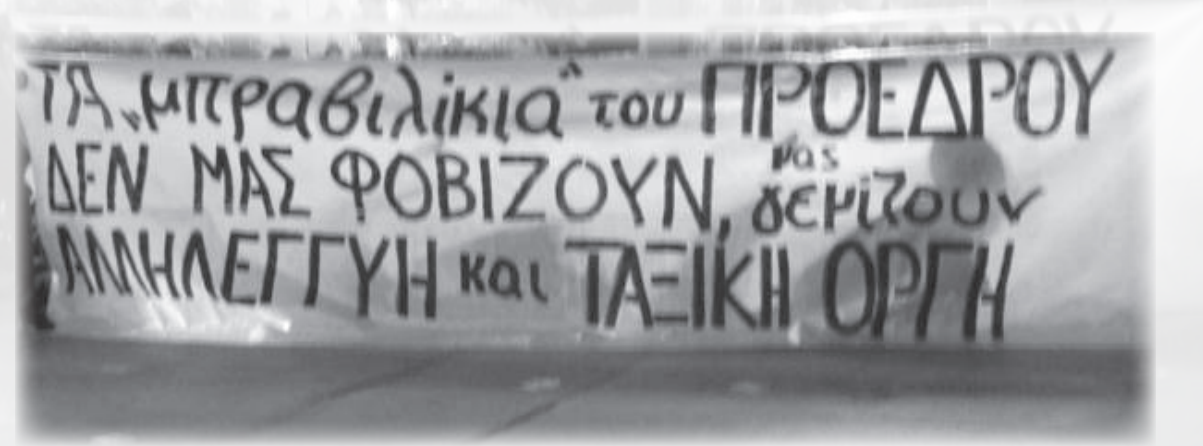
Στην βιομηχανία διώξεων οι εργοδότες είναι μόνοι τους;

Η ομοιότητα των διώξεων μας κάνει να σκεφτούμε πως πίσω από τους εργοδότες υπάρχει ένας μηχανισμός που υπαγορεύει και μαγειρεύει τις διώξεις. Χωρίς να θέλουμε να επεκταθούμε παραπάνω, θα αρκεστούμε να αναφέρουμε το εξής για τον εν λόγω μηχανισμό. Θεωρούμε πως έχει τα πλοκάμια του στα δίχτυα που ελέγχουν τις πιάτσες διασκέδασης/κατανάλωσης. Δίχτυα που συχνά εκκινούν από τις Αρχές και καταλήγουν στα «σκοτεινά κυκλώματα της νύχτας»...

Ό,τι δεν μας σκοτώνει μας κάνει πιο δυνατούς

Για το σωματείο μας τη Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου, ο δρόμος του αγώνα είναι λεωφόρος. Γνωρίζουμε πως δεν είναι ο πιο εύκολος δρόμος της ζωής. Γνωρίζουμε πως ο δρόμος του αγώνα είναι στρωμένος με διάφορα εμπόδια, αλλά είμαστε διαθετιμένοι να τα ξεπερνάμε, διεκδικώντας αυτά που καθημερινά μας κλέβουν. Μέσα από αυτή την πορεία δυναμώνουμε, χτίζουμε σχέσεις ειλικρίνειας και εμπιστοσύνης, ανακαλύπτουμε την ομορφιά των συλλογικών διεκδικήσεων, γεμίζουμε με χαρά από τις νίκες μας, βάζουμε το λιθαράκι μας στα αναχώματα της τάξης μας και αφήνουμε τις αγωνιστικές μας παρακαταθήκες μας στις μελλοντικές γενιές.

Για περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να διαβάσετε την προσούρα που έχουμε εκδώσει με την ομοσπονδία μας, για τις συνδικαλιστικές διώξεις με τίτλο «**Σωματεία Βάσης, ταξικοί συνδικαλιστικοί αγώνες και η προσπάθεια εγκληματοποίησης τους από κράτος και αφεντικά μέσω της αναβίωσης του συνδικαλιστικού της ασφάλειας**» Ούτως ή άλλως, για μας, οι μηνύσεις των αφεντικών δεν είναι παρά μια ακόμη προσπάθεια ποινικοποίησης και εγκληματοποίησης του σωματείου μας και του συνδικαλισμού βάσης. Στη προσούρα αυτή, αναλύουμε την ενορχηστρωμένη επίθεση που δεχόμαστε από εργοδότες, παρατρεχάμενους, αστυνομία, ασφάλεια, τμήμα δίωξης εκβιαστών και το τμήμα προστασίας κράτους και πολιτεύματος. Έτσι ήταν και έτσι θα είναι, εμείς στις ανοιχτές διαδικασίες, στις ανοιχτές εβδομαδιαίες συνελεύσεις, στους χώρους δουλειάς, στον αγώνα δρόμου και στο δρόμο του αγώνα κι αυτοί να μηχανοραφούν με πρόθυμους νενέκους κι επιάλτες στα διοικητικά συμβούλια, στα αστυνομικά τμήματα και τα δικηγορικά γραφεία.

1^η Μαΐου 2018

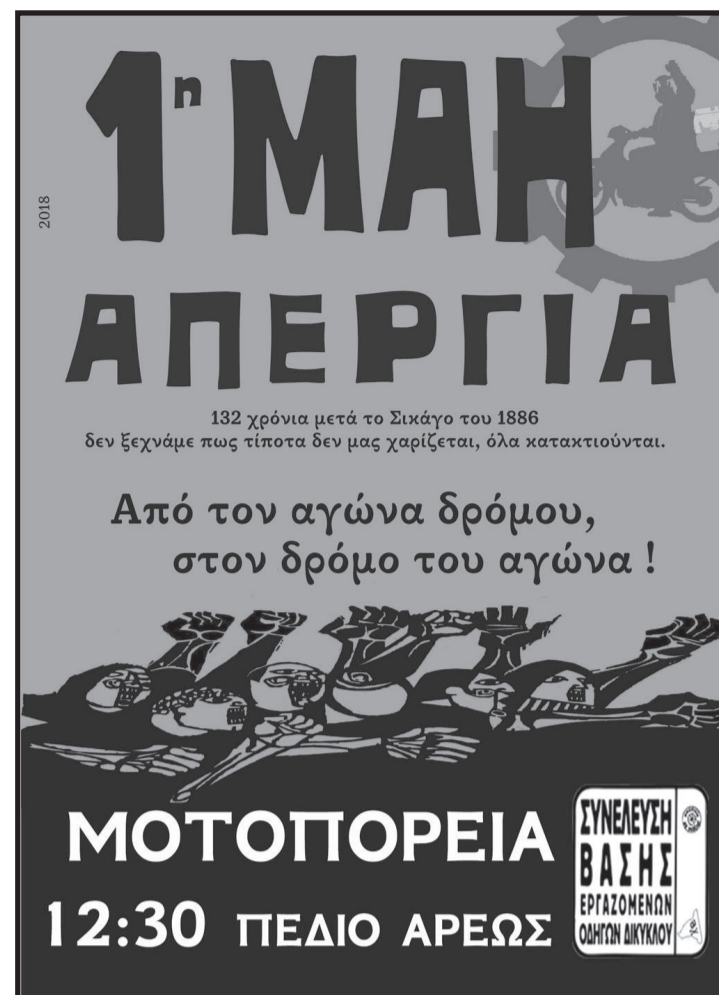

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ - ΜΟΤΟΠΟΡΕΙΑ

Π.ΑΡΕΩΣ - ΠΑΣΑΛΙΜΑΝΙ

Την φετινή ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ, τιμώντας για ακόμη μια φορά τους νέκρους αγωνιστές της τάξης, διοργανώσαμε συγκέντρωση- μοτοπορεία προς το πασαλιμάνι, πραγματοποιώντας ταυτόχρονη παρέμβαση σε δύο καταστήματα της FOOD PLUS, ένα κατάστημα PIZZA HUT και το παρακείμενο KFC. Στην μοτοπορεία και στις παρεμβάσεις παραβρέθηκαν εκατοντάδες εργαζόμενοι, απεργοί και αλληλέγγυοι.

Αιτία των παρεμβάσεων υπήρξε τόσο η συνδικαλιστική δίωξη μέλους μας, εργαζόμενου στην pizza Hut Παγκρατίου, όσο και η τακτική καρότου και μαστιγίου που ακολουθεί η επιχείρηση. Το κείμενο, η αφίσα και οι φωτογραφίες που ακολουθούν είναι από εκείνη την ημέρα.

«Εμείς δεν ξέρουμε τι είναι η ομίχλη.
Εμείς που λες τα φτιάχνουμε στο φως.»

Γιάννης Ρίτσος

1886 1η Μαη ΣΙΚΑΓΟ

Η πόλη βρίσκεται σε απεργιακό αναβρασμό. Χιλιάδες εργάτες απεργούν με κύριο αίτημα την εφαρμογή του 8ωρου. Η αστυνομία και οι βιομήχανοι απαντούν με πυρά και ένοπλους μπράβους. Αδιευκρίνιστος αριθμός εργατών τραυματίζεται και πολλοί δολοφονούνται. Την επόμενη μέρα κατά τη διάρκεια απεργιακής συγκέντρωσης της Διεθνούς Ένωσης Εργατών εκρήγνυται βόμβα στην πλευρά της αστυνομίας, που αρχίζει να πυροβολεί στα τυφλά προς τους απεργούς σκοτώνοντας δεκάδες και τραυματίζοντας εκατοντάδες. Τις επόμενες μέρες εξαπολύεται ένα κυνήγι μαγισσών ενάντια σε αναρχικούς συνδικαλιστές της Διεθνούς Ένωσης Εργατών, που ενορχηστρωμένα στοχοποιήθηκαν ως υπαίτιοι. Από τους οκτώ αγωνιστές που κατηγορήθηκαν, σε μια δίκη παρωδία, οι τέσσερις εκτελέστηκαν με αγχόνη, ένας αυτοκτόνησε και τρεις απελευθερώθηκαν, αφού απαλλάχτηκαν από όλες τις κατηγορίες μετά την αναθεώρηση της δίκης. Μέχρι σήμερα δεν υπάρχει κάποια επίσημη εκδοχή για το ποιος ή ποιός σχεδίασε και εκτέλεσε την βομβιστική επίθεση.

Μετά τα γεγονότα του Σικάγο και τους αγώνες που ακολούθησαν το 8ωρο κατακτήθηκε και νομοθετήθηκε. Η Πρωτομαγιά καθιερώθηκε ως απεργία από την παγκόσμια εργατική τάξη για να θυμόμαστε πως τίποτα δεν μας χαρίζεται. Πως για να γυρίσει ο ήλιος θέλει δουλειά πολύ...

2018 1η Μάη Ελλαδικός Χώρος

Εν αναμονή της ανάπτυξης, σφίγει ο κλοιός της εξαθλίωσης, της υποτίμησης και της εκμετάλλευσης. Ανασφάλιστη εργασία, ημερομίσθιο 3 ευρώ/ώρα, απλήρωτα δώρα και επιδόματα, τσεκουρεμένες συντάξεις, φοροεπιδρομές... και επιπλέον μέτρα που επιχειρούν να μας βυθίσουν όλο και πιο βαθιά στο ατέρμονο άγχος της επιβίωσης. Για τους εργοδότες η ανάπτυξη έχει έρθει... και περνά πάνω από τις πλάτες μας. Οι δουλειές ανοίγουν. Οι επιχειρήσεις αυξήθηκαν το 2017 σε σχέση με το 2016 και 30 εκατομμύρια τουρίστες κατανάλωσαν τις υπηρεσίες της μαύρης, ανασφάλιστης και υπερεντατικοποιημένης εργασίας που παρείχε αφειδώς ο τριτογενής και όχι μόνο τομέας σε όλο το μήκος και το πλάτος της ελληνικής επικράτειας. Όμως οι εργοδότες δεν «βγαίνουν». Δεν βγαίνουν να κολλάνε όλα τα ένσημα, να δίνουν δώρα και επιδόματα... δεν βγαίνουν να εφαρμόζουν την τσεκουρεμένη εργατική νομοθεσία. Οι εργοδότες κλαίγονται πως δεν μπορούν να τα «φέρουν βόλτα» οπότε για να ξεφύγουν από την δύσκολη θέση που έχουν περιέλθει, ανασύρουν από την νομοθετική φαρέτρα τα δώρα του υπουργείου εργοδοσίας. Εκμεταλλεύονται την ανεργία και το φόβο της απόλυσης, επιβάλλουν μαζικά τη μερική απασχόληση και βαφτίζουν το κρέας ψάρι δηλαδή τα οχτάωρα και τα δεκάωρα σε τρίωρα και τετράωρα.

Σύμφωνα με τα στοιχεία του συστήματος ΕΡΓΑΝΗ, για τέταρτη χρονιά συνεχίζεται με αυξητικούς ρυθμούς η μετατροπή θέσεων πλήρους εργασίας σε θέσεις μερικής απασχόλησης ή σε θέσεις εκ περιτροπής απασχόλησης. Έτσι για το 2017, πάνω από 35.000 συμβάσεις πλήρους απασχόλησης μετατράπηκαν σε συμβάσεις μερικής απασχόλησης. Ενώ για το 1ο τρίμηνο του 2018, οι προσλήψεις με ελαστικές μορφές εργασίας κυριαρχούν κατά 53,34% έναντι των προσλήψεων με πλήρη απασχόληση. Τα στοιχεία επιβεβαιώνουν αυτό που ζούμε γύρω μας: η μερική απασχόληση επιβάλλεται ως καθεστώς.

Για τους εργοδότες η μερική απασχόληση μεταφράζεται σε λιγότερα έξοδα και άρα περισσότερα κέρδη. Τα κέρδη αυξάνονται ακόμη περισσότερο από την αδήλωτη εργασία, από τους πιεστικούς ρυθμούς και την εντατικοποίηση- σε λιγότερες ώρες παράγουμε περισσότερο έργο, δηλαδή χρήμα- από την αύξηση των καθηκόντων μας με την επιβολή των βλαπτικών μεταβολών στις συμβάσεις μας. Ταυτόχρονα μας κρατούν δέσμιους στα 4ωρα και τα 5ωρα, μιας και το μη σταθερό πρόγραμμα εργασίας, η άγνοια για την έναρξη και τη λήξη της βάρδιας στενεύουν ασφυκτικά τα περιθώρια για την αναζήτηση μιας δεύτερης δουλειάς.

Αν για τους εργοδότες η μερική απασχόληση σημαίνει επιπλέον (αδήλωτα στην εφορία) κέρδη, για τους εργαζόμενους σημαίνει ανασφάλιστη και υποτιμημένη εργασία. Σημαίνει λιγότερα ένσημα, περικοπή των ήδη τσεκουρεμένων μισθών. Σημαίνει άγχος και τρέξιμο από το πρωί ως το βράδυ στην αναζήτησής μιας ακόμη κακοπληρωμένης part time εργασίας. Σημαίνει σιωπηρή αποδοχή και υποτίμηση της εργασίας και της ζωής μας, πως οφείλουμε να κοιτάμε την δουλειά μας και να υπομένουμε την οποιαδήποτε φεουδαλική συνθήκη προκειμένου να κερδίσουμε την εύνοια του προϊσταμένου ή του εργοδότη μας και μας δώσει καμιά ώρα παραπάνω. Σημαίνει πως πρέπει να μάθουμε να ζούμε με 300, 400 άντε το πολύ 500 ευρώ και να πειθαρχούμε στις ορέξεις των εργοδοτών για να μην απολυθούμε. Σημαίνει να το βουλώνουμε και να κοιτάμε το τομάρι μας. Σημαίνει πειθαρχία στον παραλογισμό του καθένα, υποτίμηση και μόνιμο άγχος.

Εργαζόμενοι λάστιχο και ΜΕΡΙΚΗ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ

Η PIZZA HUT ως ένα τυπικό παράδειγμα της φύσης της επαγωγής & η μετάβαση από το Ειδικό/Μερικό στο Γενικό.

Η αμερικάνικη πολυεθνική εταιρεία Pizza Hut κατέχει πάνω από 12.000 εστιατόρια σε πάνω από 90 χώρες και στον ελλαδικό χώρο δραστηριοποιείται με την επωνυμία Food Plus. Η Food Plus ιδρύθηκε το 1989 και σήμερα διαθέτει συνολικά 24 καταστήματα στην Αττική (16 Pizza Hut και 8 KFC) με περισσότερους από 350 υπαλλήλους. Το αξιοσημείωτο είναι πως παρότι η συντριπτική πλειοψηφία των εργαζομένων έχει συμβάσεις μερικής απασχόλησης, τα καταστήματα μένουν ανοιχτά για 12 τουλάχιστον ώρες ημερησίως. Έτσι με τους εργαζόμενους απόλυτα ελεγχόμενους υπό το καθεστώς της μερικής απασχόλησης η Pizza Hut «τεντώνει» τα ωράρια ανάλογα με τον φόρτο εργασίας. Έχει δουλειά; Κάτσε άλλη μια ώρα. Δεν έχει; Σχόλασε. Ο εργαζόμενος γίνεται το λάστιχο στη σφεντόνα του εργοδότη, αδυνατεί να οργανώσει ορθολογικά το χρόνο του προκειμένου να ανταπεξέλθει στις οικογενειακές ή κοινωνικές υποχρεώσεις του, έρμαιο στις ανάγκες της αγοράς, στην ένταση και την εντατικοποίηση της εργασίας. Επιπλέον, όποιος εργαζόμενος δηλώσει απροθυμία να παρέχει υπηρεσίες πέραν του ωραρίου του, γνωρίζει πως θα τιμωρηθεί με περικοπές ωρών. Ενώ, όποιος εργαζόμενος αρνηθεί να κάνει αγγαρείες δηλαδή εργασίες που δεν ορίζονται από την σύμβασή του (μιας και αυτό αποτελεί βλαπτική μεταβολή) τον περιμένει η επιστροφή στην επί της ουσίας εικονική σύμβαση μερικής απασχόλησης, βάση της οποίας είχε προσληφθεί. Είναι κι αυτός ένας ακόμη τρόπος με τον οποίο η Pizza Hut και μια ατέλειωτη πλέον σειρά από μικρούς και μεγάλους εργοδότες κρατούν δέσμιους τους εργαζόμενους, που «χορεύουν» στους ρυθμούς που απαιτεί η επιχείρηση.

Εκεί που τελειώνει η λογική αρχίζει η μερική απασχόληση

Από το δωρο και τα πλήρη δικαιώματα στην ελαστικοποίηση & την επιβολή των βλαπτικών μεταβολών.

Τον Φλεβάρη του 2018 διεξήχθη τριμερή συνάντηση στο υπουργείο εργοδοσίας μεταξύ της Pizza Hut και του συνάδελφου διανομέα Νίκου Ζήνδρου. Το παρόν έδωσε και το σωματείο μας- Συνέλευση Βάσης εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου (ΣΒΕΟΔ)- για να στηρίξει τον συνάδελφο. Ο Νίκος εργαζόταν ήδη δύο χρόνια, όταν τον Ιούλη του 2016 εξελέγη στο διοικητικό συμβούλιο του ΣΒΕΟΔ. Με την συνδικαλιστική του ιδιότητα πλέον ενισχυμένη, συνέχισε με περισσότερη ακόμη επιμονή να απαιτεί την εφαρμογή της εργατικής νομοθεσίας. Μεταξύ άλλων διεκδικήσε την παροχή Μέσων Ατομικής Προστασίας (κράνος, μπουφάν, μπότες και παντελόνι μηχανής) και κατήγγειλε το καθεστώς των βλαπτικών μεταβολών/αγγαιών που η Pizza Hut έχει επιβάλλει στη συντριπτική πλειοψηφία των εργαζομένων. Η Pizza Hut απάντησε στις διεκδικήσεις του τιμωρητικά, με μείωση μισθού, προκειμένου να τον οδηγήσει σε παραίτηση. Ενεργοποιώντας το καρότο και το μαστίγιο που κρύβεται στις συμβάσεις της μερικής απασχόλησης, τον επανέφερε στις 15 ώρες την εβδομάδα, όπως όριζε η ουσιαστικά εικονική σύμβασή του, ενώ όλο το προηγούμενο διάστημα εργαζόταν τουλάχιστον κατά το διπλάσιο. Οι έγγραφες διαμαρτυρίες του συνάδελφου και οι παρεμβάσεις μας σε μια σειρά από καταστήματα της πολυεθνικής Pizza Hut έφεψαν στο κενό. Η εταιρεία επέμενε να τον απασχολεί για 15 ώρες/εβδομάδα με κυλιόμενο ωράριο, στερώντας του την δυνατότητα μιας δεύτερης δουλειάς με προφανή στόχο να τον εξωθήσει στην παραίτηση και να δώσει τέλος στον αγώνα του εργαζομένου και κατ' επέκταση του σωματείου. Η εκδικητική στάση της επιχείρησης ήταν εξόφθαλμη.

Στην τριμερή συνάντηση στο υπουργείο εργοδοσίας, υπό το βάρος της ανάλυσης αλλά και της συντριπτικής υπεροχής των επιχειρημάτων μας η Pizza Hut επέλεξε να βγει από το αδιέξοδο ψευδών και υψώνοντας μπαλόνια με λόγια του αέρα δεσμεύτηκε να αυξήσει τις ολιγόωρες συμβάσεις εργασίας σε ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ, δεσμεύτηκε να αλλάξει πολιτική όσο αφορά την μερική απασχόληση και να συνάψει νέες συμβάσεις που να ανταποκρίνονται στις πραγματικές ώρες εργασίας.

Όπως ήταν αναμενόμενο, για όλους όσοι γνωρίζουν από εργοδοτικές τακτικές, οι αναθεωρημένες προτάσεις της Pizza Hut κινήθηκαν στον αντίποδα των δεσμεύσεών της. Οι συμβάσεις που εμφάνισε στις αρχές Απριλίου όχι μόνο απέχουν παρασάγγας από όσα υποσχέθηκε αλλά ταυτόχρονα επιχειρεί να αντεπιτεθεί και να εντάξει παρανόμως τις βλαπτικές μεταβολές στις νέες συμβάσεις. Οι υποσχέσεις για περισσότερες ώρες που να ανταποκρίνονται στις βιοποριστικές ανάγκες των εργαζομένων αποδείχτηκαν λόγια χωρίς περιεχόμενο, φληναφήματα και πομφόλυγες, δεσμεύσεις εταιρειών και ανθρώπων μικρών όπως η pizza Hut, τα στελέχη και οι δικηγόροι της που αποδεδειγμένα σέρνονται στο πεδίο των κατώτερων ενστίκτων. Ταυτόχρονα, για τη συγκεκριμένη υπόθεση, το υπουργείο εργοδοσίας επιλέγει την τακτική του Πόντιου Πιλάτου, νίπτει τας χείρας του, στηρίζει τον εμπαιγμό της επιχείρησης και δηλώνει πως δεν μπορεί να υποχρεώσει την εταιρεία να τηρήσει τις δεσμεύσεις που φέρουν την υπογραφή της.

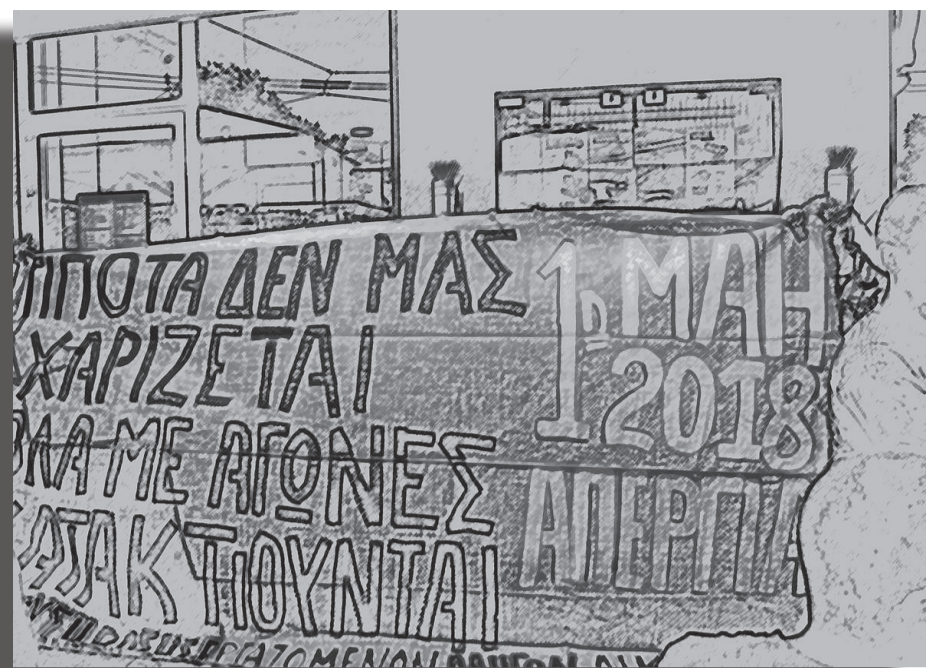
Απο τον αγώνα δρόμου στον δρόμο του αγώνα

Η Pizza Hut και κάθε επιχείρηση πιστεύουν πως έχουν και το μαχαίρι και το πετόνι. Πως παίζουν μόνοι σε άδαιο γήπεδο. Πως μπορούν να επιβάλλονται ανεξέλεγκτα στους εργαζόμενους, να εφαρμόζουν οποιαδήποτε τακτική εξυπηρετεί τα συμφέροντά τους, να καλλιεργούν, τον ατομισμό, τους διαχωρισμούς, τον φόβο...

Όμως το φεουδαλικό καθεστώς εργασίας στο δυστοπικό μέλλον που ονειρεύονται, θα φροντίσουμε, πιστοί στα μηνύματα του Σικάγο και της Εργατικής Πρωτομαγιάς, να γίνει ο εφιάλης τους.

Γιατί εμείς, οι εργαζόμενοι δεν θα πάσουμε ποτέ να έχουμε το ηθικό πλεονέκτημα και το ΔΙΚΙΟ με το μέρος μας. Δεν θα πάσουμε ποτέ να

έχουμε την αριθμητική υπεροχή, δεν θα πάσουμε να παράγουμε τον πλούτο αυτού του κόσμου.

Στην σημερινή Πρωτομαγιάτικη παρέμβαση του σωματείου, σας καλούμε να στηρίξετε τον αγώνα μας, τους αγώνες της τάξης μας. Γιατί όσοι περισσότεροι, τόσο λιγότερες οι ασυδοσίες και οι αυθαιρεσίες των εργοδοτών. Γιατί η γαλέρα της Pizza Hut και της εργοδοτικής αυθαιρεσίας βρίσκεται παντού. Εκεί που δουλεύω εγώ. Εκεί που δουλεύεις εσύ, εκεί που δουλεύουμε ΕΜΕΙΣ. Για να δώσουμε στην αλληλεγγύη περιεχόμενο, σάρκα και οστά. Μακριά από τον γραφειοκρατικό συνδικαλισμό που βρωμάει κοινοβούλιο. Μακριά από την μοιρολατρεία και την ανάθεση, να συλλογικοποιήσουμε τις αντιστάσεις, τις σκέψεις και τις πράξεις μας. Για να μπορέσουμε να οργανώσουμε, να σχεδιάσουμε, να φανταστούμε και να ονειρευτούμε το σήμερα και το αύριο με γνώμονα τις ανάγκες του κόσμου της δουλειάς. Για να μπορέσουμε να ζήσουμε με το κεφάλι ψηλά όπως μας αξίζει και σήμερα και αύριο και πάντα.

Σχετικά με τον ΞΥΛΟΔΑΡΜΟ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥ ΔΙΑΝΟΜΕΑ εργαζόμενου στα HOT HOT BURGER Ν. Φιλαδέλφειας

ΠΟΙΟΙ ΕΥΘΥΝΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΞΥΛΟΔΑΡΜΟ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥ ΔΙΑΝΟΜΕΑ;

Το Σάββατο 16 Ιουνίου ο συνάδελφος διανομέας Κ.Μ που εργάζεται στο κατάστημα HOT HOT BURGER Νέας Φιλαδέλφειας (ΝΦ) και είναι μέλος του σωματείου, Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου (ΣΒΕΟΔ), κατά τη διάρκεια παράδοσης ψεύτικης- παραπλανητικής παραγγελίας δέχτηκε επίθεση από δύο αγνώστους και ξυλοκοπήθηκε. Ο συνάδελφος πριν από ένα χρόνο είχε δεχτεί απειλές για την ζωή του από τον εργοδότη του HOT HOT, λόγω της συνδικαλιστικής του δράσης.

Δεν είναι η πρώτη φορά που επιχειρείται ή ασκείται βία σε αγωνιζόμενο μέλος του σωματείου. Τον Οκτώβριο του 2017, συνάδελφος διανομέας στα καταστήματα "Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ" (στο Μοσχάτο και στα Μελίσσια) που είχε καταθέσει αγωγή για δεδουλευμένα δέχτηκε απειλές, κατά τη διάρκεια της εργασίας του, από τον πρώην εργοδότη του και έναν ακόμα "φουσκωτό", ώστε να αποσύρει την αγωγή. Τα τελευταία χρόνια αντίστοιχες απειλές ή επιθέσεις που έχουν καταγγεληθεί από δεκάδες εργαζόμενους/ες σε διάφορους κλάδους, αναδεικνύουν την εργοδοτική τρομοκρατία ως ένα από τους κεντρικούς πυλώνες του εργασιακού καθεστώτος που βιώνουμε.

Γιατί πολλαπλασιάζονται τα κρούσματα της εργοδοτικής τρομοκρατίας;

Βασικό ρόλο παίζει η κατ' εντολή των εργοδοτών διεύρυνση του νομοθετικού πλαισίου, (μνημόνιο) που νομιμοποιεί οποιαδήποτε μορφή ελαστική εργασίας και συρρικνώνει τα εργατικά δικαιώματα σε συνδυασμό με την εσκεμμένη υποστελέχωση των επιθεωρήσεων εργασίας και των ελεγκτικών μηχανισμών. Από την άλλη, η πολυνομία που ευνοεί την απονομή της δικαιοσύνης με δύο μέτρα και δύο σταθμά, ενώ (σε πρώτο τουλάχιστον) χρόνο εμφανίζεται αυστηρή με τους επιχειρηματίες που δεν κόβουν αποδείξεις, όταν πρόκειται για αδικήματα που αφορούν ανασφάλιστη εργασία, μη καταβολή δεδουλευμένων, δώρων, επιδομάτων ή παραβίαση ωραρίων που συχνά διαπράττονται κατ' εξακολούθηση από τον ίδιο εργοδότη, δεν προβλέπει καμία επιπλέον κύρωση. Όπως δεν προβλέπει καμία επιπλέον κύρωση για τον εργοδότη που απειλεί, τρομοκρατεί ή βιαιοπραγεί δίνοντας τη δυνατότητα σε κάθε τραμπούκο επιχειρηματία να συνεχίζει ανενόχλητος να «φέρνει ανάπτυξη στον τόπο» με την βούλα της κρατικής νομοθεσίας. Είναι γεγονός πως σε πολλούς κλάδους - μαζικής και ανειδίκευτης- εργασίας η εργοδοτική ασυδοσία και οι αυθαιρεσίες έχουν γίνει καθεστώς: εικονικές συμβάσεις εργασίας, μισθοί και μεροκάματα μικρότερα κι από την εθνική συλλογική σύμβαση, απλήρωτα δώρα και επιδόματα, απλήρωτες υπερωρίες, άσχημες κι αλλαζονικές συμπεριφορές... Ελλείπει ταξικού αντίπαλου οι εργοδότες κινούνται ανεξέλεγκτοι, εφαρμόζουν τις ατομικές τους πλέον μνημονιακές πολιτικές κι εκβιάζουν συνεχώς με περικοπές, παραδειγματικές τιμωρίες και απολύσεις.

Μέχρι σήμερα, σχεδόν όλα τα περιστατικά εργοδοτικής τρομοκρατίας που έχουν δει το φως της δημοσιότητας, είχαν ως στόχο εργάτες κι εργατρίες που διεκδίκησαν καλύτερες συνθήκες εργασίας για τους ίδιους αλλά και για τους

συνάδελφους τους. Τα αφεντικά εξοργίζονται όταν βρίσκουν απέναντί τους εργάτες συνειδητοποιημένους, με συγκροτημένο λόγο και ταξική συνείδηση, που δεν αρκούνται στα ψίχουλα που τους πετάνε. Ασύδοτοι κι ανεξέλεγκτοι, προχωρούν σε απειλές, εκβιασμούς, ξυλοδαρμούς, βασανιστήρια (φούρνους στη Σαλαμίνα), μπράβους και τρομοκρατία, επιχειρούν να εκφοβίσουν και να καθυποτάξουν όσους διεκδικούν, ενώ παράλληλα στέλνουν και ένα μήνυμα σε όποιον άλλο/η επιλέξει να σηκώσει κεφάλι ενάντια στους σύγχρονους φεουδάρχες.

Σε αυτό το περιβάλλον των φιλοεργοδοτικών/ μνημονιακών νομοθεσιών, όσο οι εργατικές αντιστάσεις υποχωρούν τόσο οι εργοδότες αποθρασύνονται. Θα μπορούσε όμως ο κάθε τυχάρπαστος κεφαλαιούχος που φαντασιώνεται τον εαυτό του αφεντικό να τραμπουκίζει και να επιτίθεται στους εργαζόμενους, αν υπήρχε ένα οργανωμένο και μαχητικό εργατικό κίνημα; Θα μπορούσε να μας υποτιμά και να γράφει τα εργατικά δικαιώματα εκεί που δεν πιάνει μελάνι, αν κάθε φορά φροντίζαμε να έρθει αντιμέτωπος με τις συνέπειες των πράξεών του; Η απάντηση είναι όχι και αυτό δεν είναι κάτι που το βγάζουμε από το μυαλό μας. Το αποδεικνύει η ίδια η ιστορία, η ταξική πραγματικότητα των αγώνων του χτες αλλά και του σήμερα. Κάθε φορά που οι εργοδότες συναντούν τη συλλογική και οργανωμένη παρέμβαση, οι απειλές και τα νταπλίκια σταματούν αμέσως.

Ο κλάδος της εστίασης ως αναπόσπαστο κομμάτι της παραισικονομίας

Στην (ταχυ) εστίαση, πεπιλογή πολλών εργοδοτών να διευθετούν τις εργατικές διαφορές με μαφιόζικες μεθόδους, μόνο τυχαία δεν είναι. Πρόκειται για μια βαθιά ριζωμένη, ιδιόμορφη, συχνά οργανική σχέση που καλλιεργείται συστηματικά και αφορά κάποια από τ' αφεντικά του κλάδου και τον «κόσμο της νύχτας». Μια σχέση αλληλοτροφοδοτούμενη, με τους ρόλους εργοδότη και μαφιόζου να εναλλάσσονται ή πολλές φορές να ταυτίζονται. Δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις μαγαζιών που αποτελούν βιτρίνες για το ξέπλυμα χρήματος από παράνομες δραστηριότητες όπως διακίνηση ναρκωτικών, μαστροπεία, λαθρεμπόριο όπλων ή ποτών. Με αυτό τον τρόπο οι παράνομες δραστηριότητες βρίσκουν "καταφύγιο" ενώ παράλληλα δίνουν τη δυνατότητα στ' αφεντικά να νομιμοποιούν τα «αδήλωτα» κέρδη τους μέσω «επενδύσεων» στις επιχειρήσεις τους. Κατ' επέκταση, οποιαδήποτε εργατική διεκδίκηση σε τέτοιου τύπου επιχειρήσεις έρχεται αναπόφευκτα αντιμέτωπη με τις μαφιόζικες μεθόδους των μπράβων που πλέον έγιναν «εργοδότες»...

Φυσικά, όλα όσα περιγράφουμε δεν θα μπορούσαν να πραγματοποιηθούν με τέτοια άνεση χωρίς την ασαφή συνεργασία διεφθαρμένων θυλάκων της αστυνομίας, αξιωματικούς της οποίας πολλές φορές συλλαμβάνονται ακόμα και ως ηγετικά στελέχη τέτοιων κυκλωμάτων.

Στους φυσικούς και ηθικούς αυτουργούς της επίθεσης, στους ρουφιάνους και στους καλοθελητές, στα αφεντικά και στις μαφίες τους απαντάμε:

Το Σάββατο 16 Ιουνίου ο συνάδελφος διανομέας Κ.Μ δέχτηκε ύπουλη επίθεση εν ώρα εργασίας. Το σωματείο μας κάλεσε συγκέντρωση - πορεία την αμέσως επόμενη εβδομάδα, στην κεντρική πλατεία της Νέας Φιλαδέλφειας. Πλήθος κόσμου ανταποκρίθηκε στο κάλεσμα δίνοντας σάρκα και όστα στην αλληλεγγύη. η συγκέντρωση διήρκεσε πάνω από μια ώρα και ακολούθησε διαδήλωση στους κεντρικούς δρόμους της περιοχής. Η διαδήλωση πέρασε από το κατάστημα HOT HOT, πραγματοποιώντας ολιγόλεπτη παρέμβαση. Το κατάστημα ήταν ανοιχτό, παρόλο που την προηγούμενη μέρα είχε συμβεί σοβαρό εργατικό «ατύχημα», με τον νεαρό συνάδελφο να χάνει την ζωή του τις επόμενες μέρες. Κατά την επιστροφή μας στο χώρο συγκέντρωσης, συγκεντρωθήκαμε εκ νέου στο κατάστημα απαιτώντας από τον υπεύθυνο να το κλείσει, λόγω του θανάτου του συνάδελφου αλλά και του ξυλοδαρμού. Οι εργαζόμενοι στήριξαν και οι ίδιοι με την θέση τους το αίτημα και ο υπεύθυνος έκλεισε το κατάστημα. Η συγκέντρωση - διαδήλωση έλαβε τέλος μετά τις 22:00. Το κείμενο, η αφίσα και οι φωτογραφίες που ακολουθούν είναι από εκείνη την μέρα. ο συνάδελφος έχει καταθέσει μήνυση «κατά αγνώστων» και η υπόθεση έχει πάει στον εισαγγελέα.

Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ ΑΠΟ ΠΑΝΩ ΣΑΣ

Απέναντι στη ζοφερή πραγματικότητα που ορθώνεται μπροστά μας, δεν έχουμε άλλη επιλογή από το να οργανωθούμε συλλογικά μέσα στους χώρους δουλειάς, σε σωματεία και εργατικές συνελεύσεις βάσης με αγωνιστικά χαρακτηριστικά. Τα σωματεία, οργανικό κομμάτι και εκφραστής των οραμάτων, των ανησυχιών και των διεκδικήσεων της εργατικής τάξης συγκροτήθηκαν ιστορικά για αυτόν ακριβώς τον λόγο: για να μην είναι κανένας εργάτης και καμία εργάτρια μόνοι απέναντι στις εργοδοτικές αυθαιρεσίες, στην εργοδοτική τρομοκρατία και την κρατική αδιαφορία. Και ως σωματείο βάσης, αυτό ακριβώς σκοπεύουμε να εξακολουθήσουμε να κάνουμε.

Μακριά από τις λογικές του γραφειοκρατικού συνδικαλισμού των εργατοπατέρων που ντροπιάζουν την τάξη μας και απομακρύνουν τους εργαζόμενους από τους αγώνες. Ενωμένοι, καταννούμε πως κανένας μόνος του το φόβο δεν νικάει ορθώνουμε φραγμό στην επιθετικότητα των αφεντικών. Μέσα στους χώρους δουλειάς στεκόμαστε ο ένας δίπλα στον άλλο και δεν αφήνουμε κανένα συνάδελφο μόνο του απέναντι στα νταπλίκια, τον εκφοβισμό και την εργοδοτική τρομοκρατία.

Κι επειδή όπως ήδη αναφέραμε, περγοδοτική τρομοκρατία ως ένα από τους κεντρικούς πυλώνες του εργασιακού καθεστώτος που βιώνουμε πηγαίνει χέρι-χέρι με τα εργατικά ατυχήματα, καθώς ετοιμάζαμε το κείμενο μας ήρθε το εξής μήνυμα που συμπληρώνει με το χειρότερο δυνατό τρόπο την πραγματικότητα που περιγράφουμε: "Συνάδελφοι καλησπέρα. Εχθές το βράδυ γύρω στις 12, συνάδελφος από το κατάστημα της Νέας Φιλαδέλφειας (hot hot) καθώς επέστρεφε από παράδοση και βρισκόμενος επί της Δεκελείας συγκρούστηκε με δίκυκλο που βγήκε από το αντίθετο ρεύμα καθώς προσπέραγε ένα Ι.Χ, συγκρουστήκανε μετωπικά και ο διανομέας παρασύρθηκε από το διερχόμενο Ι.Χ. Ο συνάδελφος διακομίστηκε στον νοσοκομείο όπου μπήκε στην μονάδα εντατικής θεραπείας με πολλαπλά κατάγματα στο κρανίο και απ' ότι είπανε είναι σε πολύ κακή κατάσταση. Επισυνάπτω φωτο με το εργαλείο της δουλειάς μετά την εργατική δολοφονία για καταλάβετε το μέγεθος της σύγκρουσης».

ΚΙ ΕΠΕΙΔΗ Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΔΕΝ ΣΤΑΜΑΤΑ ΝΑ ΟΥΡΛΙΑΖΕΙ, ΚΑΝΕΝΑΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΣ ΜΟΝΟΣ ΤΟΥ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΙΣ ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΕΣ ΑΥΘΑΙΡΕΣΙΕΣ & ΣΤΗΝ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

**ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ**

GOODY'S Βριλησσιών: όκι και τόσο GOODY'S να δουλεύεις...

Ο συνάδελφος Μιχάλης, μέλος του σωματείου Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δίκυκλου (ΣΒΕΟΔ) προσελήφθη το Σεπτέμβριο του 2016 στα GOODY'S Βριλησσιών με την ειδικότητα του διανομέα. Η σύμβαση που κλήθηκε να υπογράψει ήταν για 20 ώρες την εβδομάδα (4ωρο – 5ημερο). Η πραγματικότητα όμως αποδείχτηκε «λίγο» διαφορετική. Εργαζόταν σταθερά πάνω από 40 ώρες την εβδομάδα. Γεγονός που αποδεικνύει πως οι αντικειμενικές συνθήκες αντιστοιχούσαν σε 8ωρη και όχι 4ωρη σύμβαση.

Ο συνάδελφος, όπως και χιλιάδες από μας, ήρθε αντιμέτωπος με μια παγιωμένη εργασιακή πραγματικότητα όπου οι εργοδότες, από το συνοικιακό σουβλατζίδικο του «κυρ-Γιάννη» μέχρι τις πολυεθνικές αλυσίδες, από τα καταστήματα των μπρικιών μέχρι τα franchise, έχουν επιβάλλει ένα καθεστώς όπου οι εργαζόμενοι υποδηλώνονται με αποτέλεσμα να χάνουν όχι μόνο την πλειοψηφία των ενσήμων που δικαιούνται αλλά και την αναλογία των μεροκάματων που αντιστοιχούν σε:

- ▶ 1. Δώρο Πάσσα
- ▶ 2. Δώρο Χριστουγέννων
- ▶ 3. Επίδομα άδειας
- ▶ 4. Νυχτερινά μετά τις 10:00 το βράδυ που αντιστοιχούν σε προσαύξηση 25%
- ▶ 5. Προσαύξηση Κυριακής 75%.

Ταυτόχρονα, η γενικευμένη συνθήκη που περιγράφουμε δημιουργεί τις προϋποθέσεις μιας ιδιότυπης ομηρίας: Είσαι «συνεργάσιμος, φιλότιμος και καλό παιδί» στα μάτια του εργοδότη; Θα ανταμοιφθεις με παραπάνω ώρες! Μιλάς και διεκδικείς; Ε, τότε αμοιβεσαι με μια τιμωριτική αντιμετώπιση που ξεκινά από τη μείωση ωρών και φτάνει μέχρι την απόλυση.

Είναι γνωστό πως οι διαφημιστικές εκστρατείες των μεγάλων ομίλων της εστίασης (GOODY'S-EVEREST, DOMINO'S, PIZZA HUT, PIZZA FAN) στοχεύουν στη διαμόρφωση μιας αψεγάδιαστης εικόνας για τα καταστήματά τους. Όμως στα GOODY'S Βριλησσιών οι συνθήκες εργασίας δεν απέκλιναν από τον κανόνα της αγοράς παρά τις ακριβοπληρωμένες διαφημίσεις και το μεγάλο όνομα (VIVARTIA).

Στα GOODY'S Βριλησσιών η εντατικοποίηση ήταν δεδομένη λόγω του μειωμένου προσωπικού. Το κατάστημα δεν παρείχε εταιρικό δίκυκλο ούτε κατέβαλλε τα έξοδα για τα ιδιωτικά δίκυκλα των διανομένων (βενζίνες, σέρβις) και δεν παρείχε Μέσα Ατομικής Προστασίας (Μ.Α.Π). Επίσης, αντί για βάρδιες που δίνουν τη δυνατότητα στον εργαζόμενο να οργανώσει τη ζωή του ορθολογικά επέβαλλε σπαστά και κυλιόμενα ωράρια. Παράλληλα, επέβαλλε εργασία σε ημέρες ρεπό ενώ δεν έδινε ποτέ ρεπό την Κυριακή και για να δέσει το γλυκό πασάλιζε τον εργασιακό παράδεισο με μεγάλες καθυστερήσεις πληρωμών.

Υπό αυτές τις συνθήκες υπήρξε συμμετοχή 80 % στην 24ωρη απεργία του ΣΒΕΟΔ στις 25/5/17. Η συμμετοχή στην απεργία θορύβησε πολύ την εργοδοσία η οποία με σαφή υπονοούμενα για απολύσεις θέλησε να τρομοκρατήσει τους εργαζόμενους. Όμως, οι πιέσεις των συναδέλφων για την έγκαιρη πληρωμή των δεδουλευμένων και των νομίμων προσαυξήσεων της Κυριακής συνεχίστηκαν. Ενωμένοι, οι συνάδελφοι αφαίρεσαν από το κατάστημα τη δυνατότητα να τους διασπάσει ή να τους απολύσει και επανήλθαν στην κανονικότητα που ορίζει πως την Κυριακή πληρωνόμαστε με +75% και +100% μετά από τις 22:00 το βράδυ.

Αυτή ήταν και η σταγόνα που «ξεχείλισε το ποτήρι» της υπομονής της εργοδοσίας. Με σκοπό να «παραδειγματίσει» τους εργαζόμενους, με τιμωριτική και εκδικητική διάθεση επανέφερε το συνάδελφο Μιχάλη από το 40ωρο στο 20ωρο της μέχρι τότε εικονικής σύμβασης, με στόχο να τον αναγκάσει σε παραίτηση ενώ ταυτόχρονα προσέλαβε νέο συνάδελφο διανομέα για να καλύψει τις ανάγκες του καταστήματος.

Οι συνάδελφοι έδωσαν μια ακόμη απάντηση με τη δημοσιοποίηση της ύπαρξης επιτροπής εργαζομένων. Στόχος τους, η βελτίωση των συνθηκών εργασίας για όλους, ξεκινώντας από την τήρηση των νομίμων. Η επιτροπή συντάξε κείμενο που περιέγραφε την κατάσταση στο κατάστημα και ζήτησε από την εργοδοσία να τηρεί απαρέγκλιτα την εργατική νομοθεσία.

Ουσιαστική δέσμευση της εργοδοσίας στα αιτήματα των συναδέλφων δεν υπήρξε ποτέ, πέρα από μία συνάντηση όπου κλήθηκε το σύνολο των εργαζομένων προκειμένου η εταιρεία να βολιδοσκοπήσει τις προθέσεις τους σε σχέση με την επιτροπή. Η απάντηση ουσιαστικά δόθηκε με την μαζικότητα παρέμβαση του σωματείου (11/2017) στο κατάστημα όπου η εργοδοσία κατάλαβε ότι οι συνάδελφοι δεν είναι μόνοι τους.

Στη συνέχεια ο συνάδελφος Μιχάλης έκανε καταγγελία στην Επιθεώρηση Εργασίας ζητώντας :1) 8ωρη σύμβαση που να ανταποκρίνεται στις πραγματικές ώρες που εργαζόταν. 2) Καταβολή των νομίμων προσαυξήσεων (νυχτερινά – Κυριακές) για το χρονικό διάστημα που δεν είχαν καταβληθεί. 3) Έξοδα κίνησης και συντήρησης για το ιδιόκτητο δίκυκλο.

Τελικά και σε συνδυασμό με τα γεγονότα που περιγράφουμε παρακάτω ο συνάδελφος επέλεξε εξωδικαστικό συμβιβασμό με την εταιρεία. Η εργοδοσία του κατέβαλε τα νυχτερινά, τις Κυριακές και τα έξοδα κίνησης, για όλο το διάστημα που εργαζόταν στα GOODY'S Βριλησσιών.

Από το ατομικό στο συλλογικό και πάλι πίσω...

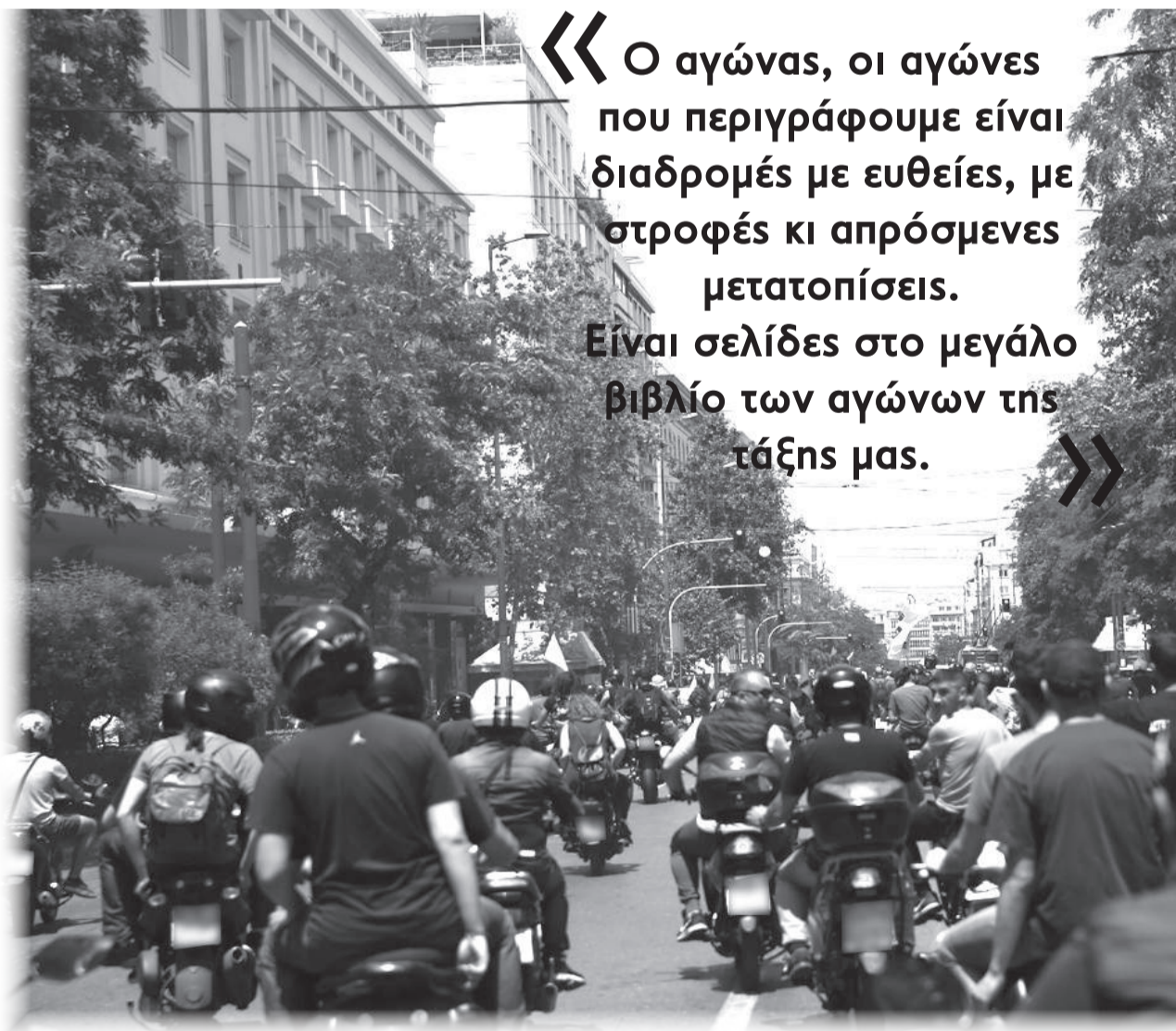
Όμως κάθε φορά, σε κάθε αγώνα, σε κάθε διεκδίκηση, πέρα από τη συνδικαλιστική διάσταση της πραγματικότητας που περιγράφουμε υπάρχει και η προσωπική, η ατομική διάσταση που πολύ συχνά καλούμαστε να διαχύσουμε στο συλλογικό. Το ιστορικό του αγώνα που περιγράφουμε όταν το διαβάζει κανείς σταχυολογημένο, φαντάζει τυφλοσούρτης. Εάν προκύψει το α θα απαντήσουμε με το β και ούτω καθ' εξής. Μα η πραγματικότητα απέχει πολύ. Κάθε αγώνας εμπεριέχει και την εσωτερική πάλη του κάθε εργαζόμενου/ης, του κάθε συνάδελφου/ισσας. Τις ψυχολογικές μεταπτώσεις, τη στεναχώρια, την πίεση, το άγχος και την ανασφάλεια που καλούμαστε να παλέψουμε και να αντιμετωπίσουμε προκειμένου οι αγώνες μας να είναι νικηφόροι, να μην

είναι αποσπασματικοί και να αποκτούν συνέχεια. Να μην κρίνονται μόνο όσο αφορά τα ατομικά κέρδη αλλά κυρίως τα συλλογικά οφέλη. Συγκεκριμένα και ενώ ο αγώνας βρισκόταν σε εξέλιξη ο συνάδελφος Μιχάλης υπέστη καρδιακό επεισόδιο και μεταφέρθηκε εσπευσμένα στη Καρδιολογική Κλινική του Κ.Α.Τ. Ευτυχώς, τα δύσκολα πέρασαν και σήμερα ο συνάδελφος βρίσκεται γερός ανάμεσά μας. Όμως κρίθηκε απαραίτητος ο άμεσος απεγκλωβισμός του από στρεσογόνους παράγοντες και η αναζήτηση εργασίας σε νέο περιβάλλον. Ο Μιχάλης πλέον προσφέρει από ένα νέο εργασιακό χώρο, πάλι με δίκυκλο, πάλι για το συλλογικό, πάλι για το σωματείο. Απαντά και απαντάμε με τη συνεχή κίνηση ενάντια στην ασυνέχεια, και για κάθε πρόβλημα αναζητάμε τη λύση. Τις νέες θέσεις και τις αλλαγές τακτικής προκειμένου να διαφυλαχτεί ο ατέρμονος του αγώνα.

Ο αγώνας, οι αγώνες που περιγράφουμε είναι διαδρομές με ευθείες, με στροφές κι απρόσμενες μετατοπίσεις. Είναι σελίδες στο μεγάλο βιβλίο των αγώνων της τάξης μας. Αναδεικνύουν την αξία της αλληλεγγύης, πόσο σημαντικό είναι να στηρίζουμε ο ένας τον άλλο, πως κάθε ένας από μας είναι αναπόσπαστο κομμάτι του συνόλου. Πως η εμπειρία του ενός γίνεται τμήμα της συλλογικής εμπειρίας. Πως τίποτε δεν πάει χαμένο κι ότι οι αγώνες συγχωνεύονται κι αναδεικνύουν, εμπλουτίζουν τη συλλογική ανάγκη, την κοινή προοπτική, το συλλογικό όραμα.

Στην περίπτωση των GOODY'S Βριλησσιών και σε κάθε κατάσταση σημασία έχει η αντίσταση, η σπορά καθώς και η συνέχεια του αγώνα. Κάθε φορά με τη δυναμική που εμπεριέχει και στο χρόνο που εκφράζεται. Ούτως ή άλλως ο καθένας από μας είναι η συνέχεια του άλλου κι αυτό μακροπρόθεσμα μας καθιστά ανίκητους. Σαν τη σταγόνα που τρυπά το βράχο.

Οπότε συνεχίζουμε, δυναμώνουμε το σωματείο μας, στηρίζουμε τις επιτροπές μας, οργανώνουμε νέες κι επικαιροποιούμε συνεχώς τις δράσεις, τις παρεμβάσεις και την ανάλυσή μας. Προχωράμε συλλογικά αξιοποιώντας το σύνολο του φάσματος των εμπειριών μας, μέχρι τη δικαίωση και του τελευταίου συνάδελφου/ισσας στην επικράτεια.

« Ο αγώνας, οι αγώνες που περιγράφουμε είναι διαδρομές με ευθείες, με στροφές κι απρόσμενες μετατοπίσεις.

Είναι σελίδες στο μεγάλο βιβλίο των αγώνων της τάξης μας. »

GOODY'S Βριλησσιών

ΟΚΤΩΒΡΗΣ 2018

ΑΡΧΙΖΕΙ Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΟΡΕΙΑ

ΕΞΙ ΜΗΝΕΣ ΜΕ:

εφημερίδες,
εκδηλώσεις,
παρεμβάσεις,
μοτοπορείες,
εξορμήσεις,
προσφυγές στις
επιθεωρήσεις
εργασίας

ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ

ΑΠΕΡΓΙΑ ΜΑΣ

ΣΤΙΣ 11 ΑΠΡΙΛΗ 2019

- 🛞 Για τα συναδέλφια που σακατεύονται ή χάνουν τη ζωής τους εν ώρα εργασίας
- 🛞 Γιατί έχουμε χορτάσει κυβερνητικές υποσχέσεις
- 🛞 Γιατί δεν μας παρέχουν εταιρικό μηχανάκι
- 🛞 Γιατί δεν μας παρέχουν Μεσα Ατομικής Προστασίας
- 🛞 Γιατι απαιτούμε ένσημα βαρέα & ανθυγιεινά
- 🛞 Γιατί όσοι/ες εργαζόμαστε με δικυκλο είμαστε στην ίδια ειδικότητα
- 🛞 Γιατί οι εργοδότες συνεχίζουν να τραμπουκίζουν, να αυθαιρετούν, να «δαγκώνουν» ένσημα, βραδυνά, Κυριακές, δώρα, επιδόματα, άδειες και να αισθάνονται αφέντες
- 🛞 Γιατί χωρίς εμάς η πόλη θα νεκρώσει και τότε θα μας σεβαστούν

Τα ενυπόγραφα κείμενα είτε αφορούν προσωπικές απόψεις, είτε απόψεις επιτροπών εργαζομένων σε χώρους εργασίας, και όχι κατ'ανάγκη τις θέσεις της ΣΒΕΟΔ.
Επικοινωνήστε μαζί μας με κείμενα, καταγγελίες, απόψεις, φωτογραφίες, σκίτσα ή περάστε μια βόλτα για ένα καφέ και κουβεντούλα κάθε Τρίτη & Σάββατο μετά τις 18:00 στη διεύθυνση: Ομήρου Σκυλίτση 10, Εξάρχεια. Τηλέφωνο επικοινωνίας: 6946747244.

Για τους καϊ-τεκ στείλτε: info@sveod.gr ή σερφάρεται στο σαιτ μας: www.sveod.gr

